

T

ZPRAVODAJ NÁRODNÍ RADY SFŘ 2009—2012

ČÍSLO 12

ÚNOR 2012

Uvnitř naleznete: Z jednání NR, Pražské tříkrálové setkání, O Generální Kapitule v Sao Paulu, pozvání na Pouť k hrobu Dr. Noska a další...

Nebud'te zarmoucení, neboť radost z Hospodina je Vaše síla

/Nehemiáš 8,10/

Je zajímavé pozorovat, jak se lidé dorozumívají, jak vyjadřují své pocity, radosti, bolesti i nálady. Mnohdy nám nestačí slova, protože se do nich nevejdou všechny významy našich sdělení. Při setkáních s řadou lidí z odlišných zemí, kultur i jazyků mě vždycky zajímá, co může být pro naše dorozumívání společné, čemu každý rozumí.

Jedním z našich společných slovíček je potlesk. Nemyslím tím bezduché plácání rukama nebo zahánění slepic, které zaběhly k sousedům. Jde spíš o to, jakou úžasnou radost může člověk potleskem vyjádřit. Všimněme si, že každý tleská úplně jinak, že této „řeči“ rozumí chudí i bohatí a že je to snad úplně první, lehce zvládnutelné slovíčko nejmenších dětí.

Komu nebo čemu všemu tleskáme nebo netleskáme? A kdy naposledy jsme zatleskali či nezatleskali tomu, kdo si náš potlesk zasloužil... Vzpomínám si na jednu prázdninu s mladými lidmi v Krkonoších. Na faru za námi přijel chlapec. Nevím už, jestli žil na ulici nebo v dětském domově, snad mu hrozil i kriminál, ale my jsme ho přivítali bouřlivým potleskem – jako našeho kamaráda a vzácného hosta. Bylo pro nás

běžné, že tleskáme často a každému, koho máme rádi. Ale ten hoch, který s námi prožil asi týden, hodnotil právě náš úvodní potlesk jako nejlepší zážitek z celého pobytu! Zažil s námi radost a cítil se u nás opravdu jako doma.

Jsme zvyklí tleskat při sportovních zápasech, po divadelním představení nebo po přednášce. Tleskejme tomu, kdo to potřebuje. V příjemných chvílích, kdy lidé tleskají nám, si vzpomeňme na ty, jimž nikdo netleská a zkusme udělat něco pro jejich radost a ocenění.

I pro mě ale přesto do určité doby

potlesk zůstával neznámým slovíčkem. Jeho nový význam jsem objevil v jedné ugandské misii. Když zde totiž kněz při mši svaté během proměňování říká: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává“, začne celý kostel tleskat! Je to potlesk hluboké modlitby, při které vítáme Ježíše Krista, našeho nejvzácnějšího hosta. Kéž bychom se takového modlitbě učili i my! Nemáme snad za co Bohu tleskat?

z knihy Jiřího Šlégra

Poklady misii

Karmelitánské nakladatelství

2009

ZASEDÁNÍ NÁRODNÍ RADY NBS SFŘ V ČR 2009 – 2012

Zápis z jednání NR dne **4. 2. 2012**

č. zápisu: **11**

Přítomni: P. Bonaventura Štivar OFMCap., P. Sebastian Kopec OFMConv., P. Antonín Klaret Dąbrowski OFM, br. Česlav Křížala OFM, Václav Němec OFS, Jiří Šenkýř OFS, Marie Magdalena Janáčková OFS, Markéta Strašiková OFS, František Novák OFS, Zdeňka Nečadová OFS

Omluvili se: Karel Ženíšek OFS, Lubomíra Kmentová OFS

Místo a doba jednání: Brno, klášter kapucínů, 9.30 – 14.30 hod.

1. Koordinační tým

- a) Příprava volební národní kapituly probíhá dle schváleného organizačního zajištění.
- b) Na pozvání NM informoval NR o situaci v MBS SFŘ při kostele sv. Janů v Brně (minorité) jejich duchovní asistent P. Adam Wolny OFMConv. a s. Slípková Romana, která předala písemné sdělení ministra o tom, že v MBS klesl ke dni 8.10.2011 počet členů s trvalou profesí pod pět. Vzhledem k tomu navrhne NR provinciálovi minoritů kanonické zrušení MBS (zajistí NM).
- c) Národní rada projednala žádost 6 členů SFŘ s trvalou profesí z Krnova a okolí o ustavení místního bratrského společenství v Krnově při kostele Narození Panny Marie a rozhodla navrhnout provinciálovi minoritů kanonické ustavení tohoto MBS (zajistí NM).
- d) Hospodárka předložila zprávu o příjmech a vydání od 5.11.2011 do 4.2.2012, která byla jednomyslně schválena (příloha č. 1). NR jednomyslně rozhodla i nadále účtovat v podvojném účetnictví a přispět částkou 3.000,- Kč hospodárce na zakoupení příslušného počítačového programu. Dále rozhodla, že prodejní cena publikace Štrůdl sv. Anežky je 50,- Kč/ks.
- e) O provedení kontroly hospodaření za poslední volební období NR budou požádáni br. Pavel Nebroj a br. Miloslav Müller (zajistí NM).
- f) V srpnu letošního roku končí nájem hrobových míst v Brně. Jelikož o ně projevil zájem brněnský konvent minoritů, budou mu předány.
- g) S. M. Magdalena Janáčková informovala o poště z CIOFS a závěrech GK SFŘ v Brazílii. Závěry kapituly budou umístěny na webové stránky a zpráva o kapitule publikována ve Zpravodaji (zajistí s. M. M. Janáčková).
- h) NR rozhodla vyslat na Evropský kongres SFŘ ve dnech 9.7. – 15.7.2012 v Lisieux ve Francii jen jednoho delegáta a to svého zástupce v mezinárodní radě. Příslušný dotazník pro CIOFS zpracuje a odešle s. M. M. Janáčková do 29.2.2012.

2. Sekretariát

- a) Sekretářka informovala jednotlivé členy NR, jaké dokumenty mají odevzdat k předání do archivu.
- b) Informace o proběhlých VK a BPV:
František Novák informoval o VK v MBS Jihlava a Čáslav
Václav Němec informoval o BaPV v MBS Havířov, Jablunkov, Český Těšín a o VK v MBS Ostrava
Jiří Šenkýř informoval o VK v MBS Hodonín a BaPV v MBS Praha Spořilov
Magdalena Janáčková informovala o VK a BaPV v MBS Slatiňany a BaPV ve Šternberku
Zdeňka Nečadová informovala o BaPV v MBS Olomouc

3. Formační tým

- a) Termíny františkánských poutí na Sv. Hostýn:
14.9. – 15.9.2012
20.9. – 21.9.2013

Datum dalšího zasedání NR: 5.5.2012

Přílohy: 1. Zpráva o příjmech a vydání od 5.11.2011 do 4.2.2012

Zapsal: Zdeňka Nečadová

Kontroloval: Václav Němec

Přílohu naleznete na konci v oddíle „Přílohy zápisu ze zasedání Národní rady“

Pražské Tříkrálové setkání u Panny Marie Sněžné

Tradiční Tříkrálové setkání pražských františkánských společenství a společenství z okolí Prahy (Černošice, Stará Boleslav, ale i – Čáslav, reprezentovaná sr. Marií Starou), které se konalo u Panny Marie Sněžné v neděli 8. 1. 2012, bylo zahájeno slavnostní mší sv., kterou celeburoval provinciál minoritů O. Bogdan Sikora.

Hostem letošního tříkrálového setkání byl O. ing. Mgr. Jiří Šlégr, od roku 1998 národní ředitel Papežských misijních děl v České republice. O. Šlégr, který přijal jmenování od kardinála J. Tomka po O. Zdeňku Čížkovském OMI, zahájil svou práci ve Vrchlabí, aby tento úřad v roce 2001 přestěhoval do Špindlerova mlýna. V roce 2006 na žádost České biskupské konference byla Papežská misijní

díla zaregistrována u Ministerstva kultury ČR jako samostatná právnická osoba.

O. Šlégr se osobně setkal s Matkou Terezou při svém dobrovolnickém jednoročním působení v misijním centru Misionářů lásky v Mexiku, také pracoval ve středisku pro nemocné AIDS v San Franciscu, kněžské svěcení přijal v roce 1996, během svých misíí navštívil Indii, Bangladěš, Mexiko, Surinam, Ugandu, Zambii, Malawi a „zemi rychle plynoucích vod“ Guyanu, jíž byl také věnován letošní misijní kalendář, který mám teď před sebou na psacím stole s lednovým heslem „Daleko dojde, kdo jede s radostí“.

Když si O. Šlégr za pomoci „domáciho“ bratra Kapistrána připravil v refektáři notebook, reproduktory a ostatní nezbytné technické zařízení pro svou „videopřednášku“, začal vybalovat několik velkých papírových krabic. Zvědavě jsem k němu přistoupil, abych mu pomohl (a samozřejmě také ze zvědavosti, protože jsem netušil, co by v nich mohl mít) – a po chvíli jsem zjistil, že O. Šlégr zabral celý velký stůl – svými kalendáři, tiskovinami, publikacemi,

misijními pexesy, různými drobnými upomínkovými předměty, plakáty apod., bylo prostě z čeho vybírat a co číst ještě dnes...

O. Šlégr v úvodu besedy především seznámil přítomné se základními oblastmi činnosti Papežského misijního díla : misijního díla sv. Petra apoštola, misijního díla dětí, misijního díla šíření víry a Papežské misijní unie. Misijní dílo postupně vznikalo vlastně ve Francii především jako reakce na teror

Francouzské revoluce a „jako podnět věrných laiků vyzvat Nový svět, aby obnovil Starý; aby pomocí misiím nahradil čtvrt století nepřátelství vůči náboženství ve vlastní zemi“ (James Waldersee). Dílo postupně rostlo, až dosáhlo papežského schvá-

lení Řehořem XVI. roku 1844 a roku 1922 ho papež Pius XI. povýšil na hodnost papežského díla. Pavel VI. vyhlásil (v roce 1972): „Misijní dílo má slavnou minulost a je schopné se přizpůsobit současným podmínkám.“ Dekret Druhého vatikánského koncilu Ad Gentes pak doporučil Dílo implicitně: „Dejte těmto Papežským misijním dílům čestné místo, poněvadž jsou to prostředky, které, dokonce od dětství, naplňují katolíky univerzálním misijním náhledem.“ První zmínka o misijním dílu v Čechách pochází z roku 1871. Dílo bylo samozřejmě po Únoru 1948 zakázáno, jeho činnost v českých zemích byla obnovena v roce 1993. Zdálo by se, že naše země nebudou patřit (vzhledem ke své „ateistické“ pověsti) k těm nejštědřejším, ale P. Šlégr nás docela překvapil tvrzením, že Česko patří do desítky největších dárců v Evropě, v Misijním díle dětí dokonce na osmé (i díky každoročním sbírkám ve všech farnostech republiky).

Samozřejmě, že na besedě padla nezbytná otázka, zda i my již nepatříme mezi tzv. misijní území, z čehož nás dobře připravený (i na tuto otázku) O.

Šlégr okamžitě vyvedl jednoduchou statistikou počtu katolíků na 1 kněze ve světě: zatímco v Evropě připadá na jednoho kněze 1 414 věřících, v Asii je to již 2 329 osob, v Africe 4 741 a v Latinské Americe dokonce 7 083!

Osobně jsem se domníval, že tématem besedy bude především misijní působení evropských kněžímisionářů, záležitost však není zdaleka tak jednoduchá. A je tomu v praxi vlastně naopak – už papež Pius XI. v encyklice Rerum Ecclesiae v roce 1926 jednoznačně varoval: „Připomínáme vám, jak důležité je, abyste vytvářeli domorodé kněžstvo. Tvrdíme, že když to nebudete uskutečňovat vší svou silou, váš apoštolát bude nejen ochromen, ale bude překážkou a zábranou; je nutné, aby domorodí kněží vedli komunitu věřících ve svém národě bez toho, že by byli závislí na pomoci cizího duchovenstva.“

Ano, v tomto „Novém“ světě je situace skutečně odlišná od našeho starého“ světa – je hodně „povolaných“, ale málo „vyvolených“ – bohužel však pouze z materiálních důvodů: do místních seminářů může být přijat – z ekonomických důvodů – pouze jeden z deseti zájemců. Přitom v 900 seminářích studuje 100 000 bohoslovců, každý z nich potře-

buje na své studium a živobytí 25 tis. Kč ročně. V seminářích studenti pěstují pro svou obživu i obilí, zeleninu, ovoce, chovají slepice apod.

I v pozdější praxi pak kněží pracují samozřejmě bez platů, žijí z darů, které dostávají jen o nedělních mších svatých. Nikdo se nestará o jejich dopravu, přičemž jejich farnosti jsou obrovské (hustota v Guyaně např. 4 obyvatelé na 1 km čtvereční), do každé z farností se dostanou jen několikrát za rok. Všude okolo bída, nemoce (AIDS, drogy, alkoholismus), hlad, sirotci – i pronásledování. Sbírký však nejsou určeny jen na provoz seminářů, ale i na zmírňování bídy kolem sebe (především dětí), současná Papežská misijní díla podporují na 250 000 chudých dětí v 11 zemích a formaci několika stovek bohoslovců v 8 seminářích, především v Zambii, Ugandě, Bangladeši, na Šalamounových ostrovech a na Haiti. Nezapomeňme na tato Papežská misijní díla v sobotu 24. 3. 2012 na Den modliteb a postu za misionáře mučedníky, nezapomínejme však na ně nejen tento den, ale po celý rok – modlitbou i dary. Určitě najdou cestu k potřebným - a my k sobě.

Karel Makonj

Blahoslavení chudí duchem

/ meditace nad tímto blahoslavenstvím skrze postavu sv. Františka/

Vraťme se ještě jednou k postavě dějin víry, v níž se blahoslavenství nejkonzentrovaneji promítne do lidské existence: k Františkovi z Assisi. Světci jsou pravými vykladači Písma. Co znamenají určitá slova, lze nejlépe pochopit na lidech, kteří jimi byli uchváteni a kteří je žili. Výklad Písma nemůže být pouze akademická záležitost a nemůže být vykázan pouze do historična. Písmo v sobě všude nese potenciál pro budoucnost, který se otevírá pouze tím, že člověk slova Písma prožije a protrpí. František z Assisi se příslibu těchto slov chopil s maximální radikálností. Šel tak daleko, že se vzdal dokonce svých šatů a nechal se nově obléci biskupem coby zástupcem Boží otcovské dobroty, která obléká polní lilie krásněji, než byl oblékán Šalamoun. /Mt 6,28/ Tato naprostá pokora mu byla především svobodou ke službě, svobodou k poslání, nejzazší důvěrou k Bohu, který se stará nejenom o polní trávu, ale právě o své lidské děti: byla korektivem feudální církve, jež s feudálním systémem ztratila svobodu a dynamiku misionářského bytí na cestě. Byla nejnítěnější Františkovou otevřeností Kristu, jemuž se zcela připodobňuje ranami ze stigmat, takže následně už opravdu nežije sebou samým, ale existuje jako znovuzrozený cele z Krista a v Kristu. Nechtěl zakládat řád, nýbrž prostě znovu shromažďovat Boží lid ke slyšení slova, v němž se vážnost volání neztrácí za učenými komentáři. Ale vytvořením třetího řádu pak přece jen akceptoval rozlišení mezi radikálním úkolem a nutným životem ve světě. Třetí řád znamená přijmout v pokoře právě úkol světského povolání a s tím spojené požadavky na tom kterém místě, ale přitom přece jen žít směrem k hlubokému vnitřnímu společenství s Kristem, v němž nám on předcházal. Mít jako bychom neměli /1Kor 7,29/, zvládnout toto vnitřní napětí – jako možná těžší požadavek – a umět je znovu a znovu opravdu žít, s oporou v lidech radikálního následovnictví, to je smysl třetího řádu a na tom se ukazuje, co může znamenat blahoslavenství pro všechny. Na Františkovi je také velmi zřejmé, co to znamená „Boží království“. František byl cele v církvi a církev takovými postavami zároveň vrůstá do svého budoucího, a přece už současného cíle: přibližuje se království Boží...

Joseph Ratzinger : / Z knihy Ježíš Nazaretský/

Ještě jedna vzpomínka na sestru Marii Hejrovskou

Naše místní bratrská společenství jsou často úspěšná díky několika málo členům, kteří jsou aktivní a obětaví. Někdy to platí i pro farnosti. Odvolá-li Pán tyto členy na věčnost, není snadné je nahradit. Mezi takové opory farnosti v Praze -Michli (s filiálním dřevěným kostelíkem sv. Františka z Assisi v Praze-Krči) a místního terciářského společenství patřila sestra Marie Hejrovská, která zemřela 19. září 2011 ve věku nedožitých 73 let.

Ve zmíněném kostele sv. Františka pomáhala při přípravě liturgie. Měla na starosti květiny, ale také spolehlivě otvírala kostel. Při liturgii pak byla často lektorkou. Života farnosti se účastnila mnoha dalšími způsoby. Např. při setkávání maminek s dětmi patřila mezi skupinu babiček, které si vzaly na starost děti. To aby se maminky mohly nerušeně věnovat duchovnímu programu setkání.

Není možno nezmínit její pomoc misíím ještě v době totality, kdy patřila do skupiny věřících, kteří v domečku při kostele sv. Františka připravovali misionářům ve 3. svě-
čtenáře: Tehdy to byl se dalo pomáhat kato-

balíčky, jež pak odesílali tě. (Poznámka pro mladší jeden z mála způsobů, jak lickým misíím.)

Aktivita sestry Marie valy rámeček farnosti. Např. pondělních setkání modlitelky P. M. Sněžné v Praze 1. často do kostela sv. Bartoloměje v Starém Městě na mši svatou s výstavou Nejsvětější

Františka připravovali misionářům ve 3. svě-
čtenáře: Tehdy to byl se dalo pomáhat kato-

exercicií a poutí; jmenujme alespoň každoroční poutě do Poříčí nad Sázavou a na Hrádek u Vlašimi.

Měla velkou úctu k Písmu sv., a tak vždy před začátkem občanského roku psala úryvky z Písma na malé lístky ve tvaru záložky. Tyto citáty vyhledávala podle Františkova vzoru tak, že otvírala namátkou Písmo a nechala na Duchu sv., na který text jí padne zrak. Tyto lístky pak nabízela - otočené textem dospodu - jak ve své farnosti a mezi místními terciáři, tak i bratřím I. řádu v klášteře u P. M. Sněžné, a také třeba při tříkrálovém terciářském setkání, které se tam každoročně koná. Lístků napsala vždy několik set a ozdobila je nalepením malého obrázku.

Její členství v Sekulárním františkánském řádu jí jistě pomáhalo získat sílu k tomu všemu. Františkánství jí bylo blízké díky tomu, že kněží františkáni působili jako pomocní duchovní při krčském kostele sv. Františka. Mezi nimi především o. Alois Moc OFM. Měla řeholní jméno Markéta a profes složila na svátek sv. Františka, 4.10.1993. Zastupovala místní bratrské společenství v pastorační radě farnosti.

Marie měla velkou důvěru v sílu modlitby a svátostí. Neměla snadný život, avšak všechny obtíže, které na ni Pán seslal, nesla s obdivuhodnou trpělivostí. Vždy jsme ji viděli usměvavou, v pohodě. V posledním roce měla těžké zdravotní problémy. Přesto byla pro nás její smrt neočekávaná. Zemřela zopatřena svátostmi.

Byla pochována v rodném kraji, v obci Chraštice poblíž Milína, v okrese Příbram. Na pohřeb přišlo mnoho lidí, jak místních, tak z Prahy. Hlavním celebrantem mše sv. byl o. Šebestián Smrčina OFM, který pochází z michelské farnosti. Koncelebrovali dva další františkánští kněží - o. Jan Maria Vianney OFM, jenž vedl pohřební obřad na hřbitově, a o. Petr z Alkantary OFM, oba z kláštera u P. M. Sněžné v Praze. Žádusní mše sv. za ni byla pak obětována též v kostele sv. Františka v Krči. I tam koncelebrovali oba posledně jmenovaní kněží, spolu s o. Antoniem, kaplanem v Praze-Michli. Hlavním celebrantem byl farář o. Antonín Lukeš, který také přečetl dopis zasláný otcem Albertem z Itálie. Ten byl donedávna michelským farářem, sestru Marii dobře znal a ve svém dopise velmi ocenil její službu.

Co říci závěrem? Věříme ve společenství svatých. Proto můžeme počítat s tím, že tak jako my se modlíme za sestru Marii, i ona se přimlouvá za nás, kteří jsme zde zůstali. Ke chvále Kristově.

Miloslav Müller OFS

ZPRÁVA O XIII. GENERÁLNÍ KAPITULE SFŘ V BRAZÍLI 2011

Název pracovního orgánu: XIII. GENERÁLNÍ KAPITULA SFŘ

Člen mezinárodní rady NBS SFŘ České republiky: Marie Magdalena Janáčková

Datum konání Generální kapituly: 22. - 29. října 2011

Místo konání Generální kapituly: Pastorační centrum Santa Fé v Sao Paulo, Brazílie

Zařazení do: anglicky mluvící skupiny účastníků

Příslušnost ke skupině: Slavic group = slovanské země, Německo, Rakousko, Pobaltí, Maďarsko

PRŮBĚH A VÝSLEDKY JEDNÁNÍ

Zúčastnili se bratři a sestry z celého světa. Celkový počet oficiálně registrovaných účastníků byl 113. Nezapomenutelným zážitkem jsou projevy bratrství a bratrské sdílení v celosvětové různorodosti kultur sjednocených následováním Krista podle způsobu života svatého Františka z Assisi a společným hledáním.

Každý den jsme začínali slavením společně s církví, každý večer po 9. hodině tamního času, byl věnován programu, který připravovali účastníci. Tato část byla příležitostí společně představit svůj kontinent nebo skupinu, do které jsme byli zařazení i prezentovat vlastní zemi. Hostitelské brazilské národní františkánské společenství nás doslova zahrnulo láskyplnou a pozornou péčí po všech stránkách.

Simultánní překlady probíhaly do všech čtyř SFŘ používaných oficiálních jazyků: Italtina, španělština, angličtina, francouzština.

Pracovní jednání začínala v 9:00 a končila v 19:00 s přestávkou na oběd a třemi 10 minutovými pauzami na čaj, kávu či vodu.

Hlavní diskutované téma: EVANGELIZOVAT EVANGELIZOVANÉ

Doplňkové téma: SPECIÁLNÍ POVOLÁNÍ PRO ZVLÁŠTNÍ POSLÁNÍ

Zpráva o činnosti za roky 2008-2011 od generální ministryně: 25 stránek textu poskytuje informaci o obrovském množství práce a plnění úkolů přijatých a žádaných na XII. Generální kapitule v Maďarsku odvedeném naším Předsednictvem a bratry a sestrami, kteří nabídli spolupráci.

Svědectví bratří a sester z nově vznikajících a ustavovaných národních bratrských společenství a informace o životních podmínkách v jejich zemích bylo důraznou výzvou k zamyšlení.

Priorita č. 1 Formace

Prohlubovat vědomí sounáležitosti s řádem, otevřenost lidským skutečným, ve kterých žijeme (rodiny, práce, vytváření společenství, ekologie, atd.), věnovat zvýšenou péči rodinám a mládeži, jednotlivým úrovním formace, podporování povolání a duchovní asistenci.

Priorita č.2 Komunikace

Úloha a povinnosti člena mezinárodní rady

Webové stránky

Posilovat vnímání situace kolem nás - Znalost Sociální nauky církve je nezbytná - zlepšovat schopnost projevit se vně v sociálním kontextu, při tom stále brát v úvahu finanční i lidské zdroje řádu

Priorita č. 3 Františkánská mládež

YouFra je průbojnou, rychle a samostatně se rozvíjející součástí Františkánské rodiny s řadou společných zájmů i odlišných způsobů pojetí, od níž se můžeme mnohému učit, je však třeba také nabídnout prostor pro vzájemné setkání a sdílení (bratrští animátoři, webové stránky, společné akce)

Priorita č. 4 Přítomnost ve světě

Kapitula žádá Národní rady, aby organizovaly pravidelnou politickou výuku na všech svých úrovních, aby členové dosáhli potřebných dovedností k neprodlené reakci na současné dění podle požadavků Církve (zejména: ochrana rodiny, společenských a občanských práv a vzdělání, které podporuje celkový rozvoj dětí a mladých lidí).

Rozvážně a obezřetně se snažit o svou viditelnost ve veřejné sféře i díky hromadným sdělovacím prostředkům, ale vždy moudře a bez improvizací.

Priorita č.5 Vznikající bratrská společenství

V současné době máme 42 vznikajících národních fraternit. Nově vznikající františkánské fraternity jsou znamením životaschopnosti františkánského charismatu v dnešním světě.

Ustavené národní fraternity by měly věnovat zvláštní pozornost snížení pocitu izolace, který by mohly prožívat doprovázené a podporované vznikající fraternity. Důležitou roli v tomto úsilí hraje distribuce zdrojových materiálů, formačních materiálů a vzájemné návštěvy mezi fraternitami

Každé téma i priorita byly uvedeny předem zpracovanou přednáškou (občas jsme měli k dispozici i text), ve které prostřednictvím členů mezinárodní rady byly zapracovány podněty ze všech národních bratrských společenství a jejich místních bratrských společenství, které byly získány během roku, takže i **každý z běžných členů SFR měl možnost se vyjádřit s předstihem**. Kromě toho na každé téma probíhala přímá diskuse, kdy bylo možné znovu doplnit návrhy ze společenství. Další práce s každým tématem probíhala ve skupinách. Důležitá byla možnost přímo oslovit jednotlivé členy předsednictva a předat názory a postřehy z NBS i tímto způsobem.

V závěru Generální kapituly probíhalo shrnutí všech projednávaných bodů a hlasování o přijatých úkolech, a dalším směřování. Některé návrhy schváleny nebyly, jiné byly schváleny velkou většinou.

Nyní probíhají překlady textů obdržených v angličtině do češtiny, které budou vodítkem pro další práci řádu. Některé texty teprve čekají na své dokončení a po překladu do angličtiny budou zveřejněny na webu CIOFS. Pak budou přeloženy také.

Náš řád je volán k obnově zevnitř ven. Máme na události své doby vrhat světlo Evangelia a uspořádat je v souladu se záměrem, který Bůh se světem má.

Když Kapitula končila, naše srdce byla plná vděčnosti Pánu, ale zároveň jsme cítili výzvu k pokračování v úkolech, ke kterým jsme se zavázali jako sekulární františkáni, zejména v obnovení našeho zvláštního poslání evangelizace ve všech oblastech našich životů.

Listopad 2011

Marie Magdalena Janáčková, člen mezinárodní rady

Řím, 8. prosince 2011

Slavnost Neposkvrněného početí

Členům mezinárodní rady SFŘ a YOUFRA
Národním radám SFŘ
Národním radám YOUFRA

"Velebí má duše Hospodina, můj duch jásá v Bohu mém spasiteli!"

Milí bratři a sestry:
Ať Vám Pán dá Pokoj!

V tak výjimečný den pro naši Františkánskou rodinu obracím se na Vás s radostí v duši, protože také patříme ke generacím, které jsou volány, aby se připojily k Magnificat a povznášely se k nekonečné Boží dobrotě. Svým "ANO", Maria vyjádřila svou lásku k Ježíšovu lidství. Slavíme tento svátek proto, abychom vyjádřili svou vděčnost a uznání Panně Marii. Jsme téměř v polovině Adventu, který bychom měli prožívat jako Maria, v očekávání Krista, touhou po Kristu a láskou ke Kristu.

V tento význačný den Vám, jménem Předsednictva CIOFS, posílám dokumenty, které se týkají XIII. Generální Kapituly Sekulárního Františkánského Řádu, konané v São Paulo (Brazílii), od 22. do 29. října 2011. Některé z nich již znáte, protože byly základem naší práce během Kapituly a členové mezinárodní rady s nimi pravděpodobně seznámí příslušné Národní rady. Nyní je posíláme oficiálně, v konečné podobě a obsahu, protože až doteď to byly pracovní materiály určené ke studiu a zamyšlení kapitulářů (účastníků kapituly).

Kapitula rozvinula v ovzduší modlitby, tvrdé práce, reflexe a sdílení jak zodpovědnost každé osoby, tak život samotný. Během kapituly, vědomo si své zodpovědnosti, Předsednictvo poskytlo důležité informace několika bratřím a sester nové generace Řádu, aby mohli být zapojeni do života Mezinárodní fraternity, protože by měli pomoci vymezit profil našeho Řádu nikoli až v budoucnosti, ale již nyní.

Toto rozhodnutí kapituláři ocenili a je nutno říci, že to bylo velmi pozitivní.

Kapitula reflektovala vytýčená témata, tak aby bylo dosaženo cíle, kterým bylo „Evangelizovat evangelizované“. Proslov učinil na kapituláře silný dojem, protože byl výzvou pro každého žít své povolání, které neznamená nic jiného, než být opravdovým křesťanem, jako František z Assisi. Hlavní řečník, P. Fernando Ventura, OFM Cap., důrazně apeloval na kapituláře, aby vyvolal silné vědomí u těch sekulárních františkánů, kteří ještě nepřevzali svou zodpovědnost a vědomí svého poslání v církvi a ve Františkánské rodině, přinášejíce své opravdové „bytí“ a činy. (Téma bude zveřejněno co nejdříve na webových stránkách CIOFS).

Zvlášť bych měla zmínit dvě dílčí témata

1. "**Specifické povolání pro zvláštní poslání**" - bylo sledováno s velkou pozorností a silně zdůrazněno při práci ve skupinách.

2. "**Budování bratrštějšího světa, světa, který více odpovídá evangeliu (Nástroj pokoje a smíření)**" – téma bylo rozvinuto formou kulatého stolu, a velmi pozitivní odezvu na prvním místě měla úcta k životu, zejména v " socio-politické oblasti"; silné emoce zaznamenalo jak řešení druhého bodu "Oblast chudoby a utrpení", vycházející ze zemětřesení na Haiti, tak třetího bodu "Nositelé milosrdenství a tvůrci míru", založený na genocidě ve Rwandě a zkušenostech SFŘ s touto tragédií; nádherný pocit naděje přinesla prezentace čtvrtého bodu „Mládež a františkánský závazek, základem této prezentace je konkrétní zkušenost života mladých lidí v dnešní společnosti i v církvi. Nakonec bylo prezentováno shrnutí práce „Komise přítomnost

ve světě“, ilustrující různé aktivity řádu v různých částech světa.
Oba dokumenty budou brzy publikovány na webových stránkách www.ciofs.org.

Toto bylo úvodem k oznámení **úkolů a rozhodnutí Kapituly**:

1. Schválila zprávu generální ministryně o práci a problémech, kterým Předsednictvo čelilo během posledních tří let. Všimněte si, že toto je interní dokument, který nemůže být publikován na webových stránkách nebo webových sociálních sítích. (Příloha 1 a jí odpovídající přílohy -1, 2, 3-).
2. Zaznamenala s rozpaky, že velký počet Národních fraternit dosud nezaplatil svůj roční finanční příspěvek. (Příloha 4).
3. Schválila Zprávu o hospodaření za roky 2008- 2010 ověřenou auditem dle požadavků Generálních konstitucí před ukončením Generální kapituly (srv.GK 74.2.k) a schválila tříletý rozpočet na roky 2012-2014 (Příloha 5).
4. Byla seznámena s činností generálních duchovních asistentů Zprávou předsedy Konference generálních duchovních asistentů (CAS). (Příloha 6)
5. Ocenila a sdílela stav Františkánské mládeže v současné době. Mezinárodní koordinace pro Františkánskou mládež bude informovat na svých webových stránkách, které budou jednou z částí nových webových stránek, které připravuje CIOFS.
6. S velkým zájmem byly sledovány informace o SFŘ v Číně a práci tam vykonávané. Pro zajištění bezpečnosti zúčastněných osob nemůžeme přiložit Shrnutí o této komunikaci. To musí být ještě přepracováno, abychom naše bratry a sestry neohrozili.
7. Intenzívně prožila sdělení na téma "Důležitost rodiny pro SFŘ“, které prezentoval manželský pár. Toto sdělení povzbudilo Kapitulu k prohloubení základu článků 12, 15, 17, 23 a 24 našich Generálních konstitucí a další zpracování může být případně zváženo během Generální volební kapituly 2014. (Příloha 7).
8. Přemýšlela o odpovědnosti členů mezinárodní rady, vzhledem k obtížím, se kterými se stále setkáváme jak během bratrských a pastoračních vizitací, tak během kapituly a vzhledem k naprosté absenci komunikace s velkým počtem Národních rad. (Příloha 8).
9. Udělala zásadní rozhodnutí o oficiálním názvu našeho řádu a používání odpovídajícího akronymu (zkratky), s odkazem na oficiální latinský název, takže bude stejný pro celý Řád. (Příloha 9).
10. Interpretovala článek 43 Generálních konstitucí, který odkazuje na vnější znamení příslušnosti k Sekulárnímu františkánskému řádu a schválila rozhodnutí, které striktně zakazuje, aby členové Sekulárního řádu používali hábit řeholního charakteru. (Příloha 10)
11. Schválila rozhodnutí Předsednictva upustit od konání Bratrských a pastoračních vizitací a slavení Volebních kapitul ve stejné době. (Příloha 11) 3
12. Vytvořila poselství pro Chudé sestry svaté Kláry k oslavě 800. výročí vzniku „Chudých paní“, a žádáme Vás, abyste je doručili konventu Chudých klarisek, který je nejbližší každému MBS, jako znamení lásky k nim a jako způsob vyjádření sounáležitosti s naší Rodinou. (Příloha 12)
13. Schválila Závěry Kapituly, které platí po celý Sekulární františkánský řád a které musí být společně se Závěry z roku 2008 studovány a postupně zaváděny ve všech fraternitách na všech úrovních Řádu. Národní rady a členové mezinárodní rady nesou zvláštní odpovědnost za to, že tyto Závěry obdrží každé MBS, oblastní bratrské společenství SFŘ a Františkánská mládež. (Příloha 13)
14. Nakonec poslala poselství celému Řádu, kde vyjádřila radost zakoušenou během dní Kapituly spolu s úsilím a nadějí do budoucna. Tím, že přijímá výzvy, kterým čelí církev i celá dnešní společnost, konfrontuje s nimi všechny františkány, jak mládež, tak dospělí. (Příloha 14)

Je mi velmi líto, že nejsem schopná nabídnout Statistická data o situaci našeho Řádu, protože více než polovina národních rad neodpověděla na velmi jednoduchý dotazník. Chybějící spolupráce dostává do osobní krize mne i Předsednictvo, protože to je znamením značného nezájmu a chybění pocitu sounáležitosti s Řádem. To vše v době, kdy nás církev žádá, abychom dokázali svou skutečnou přítomnost ve světě a doložili ji pravdivými daty o našem počtu.

Vyslovuji upřímnou naději, že se to příště nestane. A protože je období Adventu, vyzývám Vás, k naději a odhodlání budovat novou budoucnost, která je pevně zakotvena v naší minulosti. Advent, ohlašuje příchod Pána, zve nás, abychom se otevřeli novým věcem, které Bůh chce, abychom je dělali. Přichází osobně, aby nás zachránil, a on má moc změnit naše životy tím, že v nás tvoří vše nové.

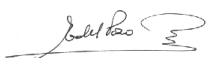
Období Adventu je časem pokání, časem obrácení k Bohu, ale je to pokání plné naděje, pokání živené radostí z události, na kterou se připravujeme. Blížící se vánoce znamenají „Bůh s námi“ a proto musíme ukli- dit v našich srdcích a připravit pro Něj místo. On přijde, my se k Němu budeme hlásit, budeme Ho milovat, budeme Ho objímat, zejména v těch, kteří trpí nejvíc a v chudých a budeme si vděčně připomínat, že to byla naše chudoba, která nám otevřela dveře, abychom po Něm mohli toužit, abychom Ho, s důvěrou v Něj, mohli očekávat, abychom Ho směli milovat.

Ať Panna Maria, která svým „Ano“ otevřela Bohu dveře, nám pomáhá jít v důvěře a překonávat všechny obtíže, s nimiž se můžeme setkat v křesťanském životě.

Moji milí bratři a sestry, s Předsednictvem CIOFS Vám přeji Veselé vánoce! Ať je Vaše setkání s Kristem radostné! Přeji Vám všem vše nejlepší v novém roce 2012!

Vaše sestra,

Encarnación del Pozo, OFS
Minister General

DŮLEŽITOST RODINY PRO SFŘ, BUDOVÁNÍ „CIVILIZACE LÁSKY“

Oběžník č 3408_14 PostCapitolo
ATT.7
Importance of Family
jč 79_11_07

Zaměření

Zdůraznění důležitosti rodiny v našich životech jako sekulárních františkánů a sdílení našich názorů na rodinu z vlastní perspektivy a z naší osobní zkušenosti s vlastní rodinou.

Souvislosti

Rodiny jsou středem našich životů jako lidských bytostí.

Rodina z různých úhlů pohledu

Rodiny, kde jsme se narodili (jako synové a dcery, bratři a sestry apod.)

Rodiny, které vytváříme (jako manželé a manželky, matky a otcové)

Rodiny, ke kterým jsme se připojili (tj. církev, františkánská rodina, rodina světských františkánů – místní, oblastní, národní a mezinárodní)

Rodiny hrají základní roli v přijetí evangelizace a v evangelizaci

Co říká Řehole SFŘ o rodině?

Řehole, čl. 17

Ve svých rodinách ať žijí františkánským duchem pokoje, věrnosti a úcty k životu a tak ať se snaží vydávat svědectví o světě již obnoveném v Kristu. Manželé zvláště tím, že prožívají milosti plynoucí z manželství, ať vydávají ve světě svědectví o Kristově lásce vůči jeho církvi. Prostou a otevřenou křesťanskou výchovou s citlivostí k povolání každého ze svých dětí ať jim radostně zprostředkovávají svou lidskou a duchovní cestu.

Co říkají Generální konstituce o rodině?

GK, čl. 24

Ať sekulární františkáni považují svou vlastní rodinu za prvořadé prostředí, ve kterém mají žít své křesťanské závazky a františkánské povolání. Ať ve své rodině dávají prostor modlitbě, Božímu slovu a křesťanské katechezi. Ať se také zasazují o úctu ke každému životu od jeho početí a v každé situaci až do smr-

ti. Manželé ať nalézají v *Řeholi* SFR platnou pomoc na své vlastní cestě křesťanského života a jsou si vědomi toho, že ve svátosti manželství se jejich láska účastní na lásce, kterou má Kristus ke své církvi. Láska manželů a potvrzení hodnoty věrnosti jsou hlubokým svědectvím pro vlastní rodinu, pro církev i pro svět.

Co to zahrnuje?

Pro ženaté páry a rodiče...

Jako sekulární františkáni musíme rozpoznávat náš závazek v rodině jako první prioritu v životě. V prožívání a šíření našeho poslání musíme vydávat to nejlepší v našich rodinách. Jako sekulární františkáni „budujeme svět, který je bratrštější a více odpovídající evangelium“ (Řehole, čl. 14), což musí začít v našich domovech. Jako sekulární františkáni rozšiřujeme budování světa, který je bratrštější a více odpovídá evangelium v našem pracovním místě, ve společnosti a v církvi... ale vždy na prvním místě v naší rodině. Někdy si manželé a rodiče potřebují upravit své priority, aby se toto mohlo dít, zvláště, co se týká využití našeho času. Vše co děláme v podpoře našeho bratrského společenství a našeho řádu, musí být „řízeno“ v souvislosti s životem naší rodiny (což zahrnuje, že nemůžeme vždy dělat vše, co je potřebné pro podporu našeho bratrského společenství nebo všeobecně našeho řádu, nebo to dělat tak rychle, jak bychom si přáli). Sekulární františkáni čelí specifické zodpovědnosti rodině a specifickým výzvám.

„Je nezbytné jednat takovým způsobem, aby vaše rodiny vydávaly přesvědčivé svědectví o tom, že je možné žít v manželství v plném souladu s Božím záměrem a s opravdovými požadavky pro dobro člověka: pro manžely a především pro tak zranitelné životy dětí.“ (Novo Millennio Ineunte 47)(poselství Jana Pavla II při příležitosti generální kapituly v r. 2002)

Pro bratrská společenství...

GK, čl. 24

V bratrském společenství:

spiritualita rodiny a manželů i křesťanský postoj k problémům rodinného života, ať jsou tématy pro dialog a pro sdílení zkušeností

ať se sdílejí důležité okamžiky rodinného života se spolubratry a spolusestrami a ať se věnuje bratrská pozornost těm, kteří žijí v obtížných situacích a podmínkách – svobodným, vdovám a vdovcům, osamoceným rodičům, rozloučeným a rozvedeným manželům;

Řehole 19: ať se vytvářejí vhodné podmínky pro dialog mezi generacemi;

Ať se podporuje vytváření skupin manželů a skupin rodin.

Dialog v bratrském společenství

Bratrská společenství by měla být zapojena do dialogu o rodině a jejich výzvách. Některé náměty k započetí diskuse:

Už jsme se zabývali spiritualitou rodiny a manželství? Co jsou hlavní věci?

Poznáváme, jak Bůh formuje naše rodiny?

Dělíme se o zkušenosti s výzvami zažitými v našich rodinách a jak jsme se jim postavili?

Jsmo otevřeni pro různost názorů? Jsmo ochotni naslouchat členům rodiny, kteří myslí jinak než my?

Jsmo schopni rozeznat vanutí Ducha v našich rodinách?

Sdílení důležitých událostí v rodinném životě františkánských bratří a sester

Slavte důležitá výročí v životech bratří a sester ve vašich bratrských společenstvích.

Dbejte na důležitost zahrnutí členů rodin bez profese do událostí a aktivit v bratrském společenství, zvláště manželů a dětí.

Dbejte na vnitřní propojenost ve františkánské rodině.

Vázanost k dialogu mezi generacemi

Následují některé komentáře našich 4 dospělých dětí o povaze rodiny, výzvách, kterým rodina čelí v dnešním světě a přínosech, které rodiny můžou mít pro dnešní společnost.

Jak důležitá je rodina pro vás?

Které myslíte, že jsou největší výzvy k řešení pro rodinu v dnešním světě?

Jak tyto výzvy uchopit?

Jak důležitá je pro vás víra /spiritualita /náboženství v životě rodiny?

Jaký je nejdůležitější přínos, který může mít rodina pro dnešní společnost?

John (32)

„nejdůležitější funkcí rodiny je učit milovat“

„spolu s učením dětí tomu, jak velkou mají cenu a jaký mají potenciál, učení o tom, jak láska může být nejdůležitější dar, který dostaly... není to založeno jen na přímé lásce k nim, ale také na příkladu, jak milovat druhé... když děti vyrostou a postaví se na vlastní nohy, přinesou vše, co se naučily, do rodin, které založí, a jsou tedy vybaveni k lásce k druhým lidem, sdílejícím s nimi jeden svět.“

Christina (29)

„Rodinu můžeme definovat také jiným způsobem, který se v posledních letech stává stále více rozšířený. Jde o myšlenku „zvolené“ rodiny... pro mě je to skupina lidí, kterou se obklopíme, a i když nemusíme být nezbytně příbuzní biologicky, žíví nás, podporují a milují bezpodmínečně.“

„Ústřední princip milování bližního a další morální zásady byly užitečné, prohlubující se lekce. Myslím však, že to, co tvoří základ rodiny, je opravdový závazek k lásce a péči jeden o druhého.“

Monica(27)

„Pro mě utváří rodinu lidé kolem nás, se kterými se cítíme spojeni... jsou spojeni s naší historií i s naší budoucností, nejde jen o to, co prožíváme právě teď, v každém dni.“

„Pro mě je rodina nesmírně důležitá, protože je tvořena lidmi, kteří nám nejvíce pomáhají stát se sebou samými. Nejde jim jen o nějakou jejich osobně živenou představu o nás. Znají nás a to nám také pomáhá znát sebe sama. Je to nejspolehlivější zrcadlo, které máme.“

Clara (20)

„Pro mě je rodina skupinou lidí, s nimiž mohu být pohodlně sama sebou, a také lidí, kteří mi rozumějí, přijímají mě bez soudu a vždy jsou zde pro mě s vybidnutím a pomocí v osobnostním růstu.“

„Nejdůležitější věcí, kterou rodina přispívá společnosti, je podporování vztahů a investování času do učení jeden druhého. Nemusím souhlasit se všemi věcmi, které každý člen mé rodiny navrhne, ale jsem schopná přijmout vzájemné ovlivnění a pohled na věci z perspektivy druhého, což mě skutečně připravuje pro reálný svět.“

Rodina v současném světě

Jako sekulární františkáni jsme součástí mezinárodního společenství a žijeme naši světskost v rodině v různých směrech podle kultury a norem, ve kterých se nacházíme. To samozřejmě přidává velké bohatství františkánské rodině, ale také nás vyzývá k větší toleranci a porozumění. Hlavně náš život v rodině je jedním ze základních příspěvků, které můžeme přinést do života naší františkánské rodiny.

Naše zkušenost v Kanadě je velmi odlišná od toho, co se žije v Asii nebo Africe atd. Důležité je to, že se můžeme učit jeden od druhého.

Základní linií je: „Není nic důležitějšího v životě, než rodina.“(Leonard Keefe)

Je to rodina, kde zažíváme první zkušenost s darem lásky ..., což ve skutečnosti znamená přítomnost Boží v našich životech.

„Jeho svatost Benedikt XVI. srdečně zdraví členy SFŘ a ... provází je modlitbami, aby byli všude staviteli civilizace lásky.“

Rozhodněme se pokračovat v úsilí v budování „civilizace lásky“, protože... kde je láska, tam je Bůh.

Píseň na závěr: Ubi Caritas

Douge & Marion Clorey

Překlad Zdeněk Pacal

ZÁVĚRY XIII. GENERÁLNÍ KAPITULY SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU 22.- 29. října, 2011 Brazílie, Sao Paulo

ÚVOD

XIII. Generální kapitula se konala v Pastoračním centru Santa Fé v Sao Paulo, v Brazílii.

Zúčastnili se jí bratři a sestry z celého světa, kteří uvažovali na téma Evangelizovat evangelizované a doplňkové téma Speciální povolání pro zvláštní poslání.

Byli jsme zahrnuti láskou hostitelského Brazílského národního bratrského společenství a bratrskou pozorností celé Františkánské rodiny umožněné naším společným Se-Souhrnná zpráva generální minis-

v Sao Paulo, svědčící o životadárné jednotě rafinským otcem, sv. Františkem z Assisi.

tryně nás informovala o obrovském množství CIOFS a spolupráce nabídnuté ně- v minulých třech letech. Ale informace o rých národních fraternit byla zklamáním.

Jak se Kapitula rozvíjela, prožili uvědomovali neuvěřitelně obtížné částech světa, kteří trpí extrémní chudobou, náboženským pronásledováním, přírodními katastrofami a dokonce genocidou. Všechny tyto chvíle zneklidňovaly naše svědomí a volaly nás, abychom povstali ze svého sebeuspokojení a sebezahleděnosti a solidárně oslovili ty, kdo trpí. V tomto ohledu jsme se inspirovali příběhem o Panně Marii z Aparecida, která se rozhodla identifikovat se s těmi, kteří trpí.

jsme intenzivní chvíle, kdy jsme si bolestivě životní podmínky bratří a sester v různých

Když Kapitula končila, naše srdce byla plná vděčnosti Pánu, ale zároveň jsme cítili výzvu k pokračování v úkolech, ke kterým jsme se zavázali jako sekulární františkáni, zejména v obnovení našeho zvláštního poslání evangelizace ve všech oblastech našich životů.

Pán naší historie k nám stále promlouvá skrze znamení doby a volá nás k hlásání Poselství o Božím království všem lidem, zejména chudým, pronásledovaným a utlačovaným: - aby léčil slepé, protože postrádají víru a lásku,- aby budoval naši globalizovanou společnost bez struktur hříchu, které odlidštily miliony našich bratří a sester.

Náš řád je tudíž volán k obnově zevnitř ven. To nás povede k větší víře a štedrosti nástrojů Božího království, k důvěryhodnější a účinnější účasti v záležitostech této doby. Máme na události své doby vrhat světlo Evangelia a uspořádat je v souladu se záměrem, který Bůh se světem má.

1. FORMACE

Tato Kapitula opět prohlásila, že formace je pro život řádu zásadní. Je třeba prohloubit naše vědomí sounáležitosti s řádem a naší identitu, abychom mohli plánovat naše poslání pro svět. Toto vědomí sounáležitosti by se mělo stát konkrétnější v nových skutečnostech, o nichž Kapitula jednala, berouc v potaz obtíže, které se v řádu vyskytují.

1.1. Trvalá formace

Vědomí sounáležitosti by mělo přispět k posílení naší vnímavosti k ekonomickým potřebám kolem nás a zaangažovat nás v duchu společné odpovědnosti a solidarity; nejprve hluboko v řádu na jeho různých úrovních; a pak v naší projekci ven, zejména k těm, jejichž utrpení je zaviněno nespravedlivými strukturami globální společnosti, které vylučují a vykořisťují. Je naléhavě nutné vytvořit formační postup pro bratrská společenství v Africe.

Tato Kapitula usoudila, že naše poslání v dnešním světě je svědectví o životě charakterizovaném bratrskou láskou. Přemýšlením dojdeme k závěru, že naše povolání spočívá především v autentickém bytí – být pravými, věrohodnými křesťany a františkány. Zde je nepostradatelná znalost Sociální nauky církve, nutností je ekumenismus, a prioritou rodinné hodnoty. Františkáni musí být agenty sociální proměny.

Opravdová trvalá formace by měla uschopnit bratrská společenství, aby byla otevřená lidským skutečností, ve kterých se nalézají (rodina, práce, vytváření společenství, ekologie, atd.), aby byli schopní se projevat i vně v sociálním kontextu, který je náročný a je charakterizován násilím, hladem, chudobou a utrpením milionů lidí. Tato formace, nicméně, musí také počítat s uvědoměným řádným spravováním finančních a lidských zdrojů Řádu.

Rodina

SFŘ si přeje, aby rodina byla v centru jeho pozornosti a aby jí byla dána přednější pozice v životě bratrského společenství.

Tato Kapitula povzbuzuje bratrská společenství k napomáhání růstu rodin nabízením podpory a formace, a je-li to nutné, vytvářením malých skupinek rodin uvnitř jednotlivých bratrských společenství (odkaz na SFŘ Const. 34).

Mladí lidé, kteří jsou zaujatí, a plným právem jsou, důležitou otázkou sexuality, potřebují pomoc sekulárních františkánů. Jako odpověď musí sekulární františkáni hned na začátku těmto mladým lidem nabídnout konkrétní svědectví svého způsobu života. Kapitula navrhuje, aby do formačních programů SFŘ a YouFra byly zahrnuty spisy „O Teologii těla“ blahoslaveného Jana Pavla II., které by členům umožnily znovu objevit krásu sexuality, manželství a prožívání těchto darů podle Božího plánu. Sdílení zkušeností zralých a připravených ženatých a vdaných členů SFŘ s YouFra na setkání pomůže těmto mladým lidem stát se pravdivými proroky a znameními jiné cesty ve světě.

1.2. Počáteční (Iniciační) formace

Počáteční formace by měla klást důraz na lidskou formaci, afektivitu, solidaritu a zkušenost lásky ve společenství. Má být podporována praktickou metodikou a pedagogikou, která používá příklady jako primární nástroj pro výuku.

1.3. Podpora povolání Ve všech národních fraternitách je nutné, aby podpora povolání pokračovala, jak k tomu nabádala Generální kapitula 2008. V tomto smyslu musí orientace CIOFS (MR SFŘ) umožňovat podporu těch SFŘ a zejména těch regionů, v nichž fraternity trpí procesem stárnutí.

1.4 Duchovní asistence

Je doporučována širší distribuce Stanov pro duchovní a pastorační asistenci v SFŘ, se zvláštním důrazem na roli Sekulárních františkánských duchovních asistentů.

2. KOMUNIKACE

Následující téma bylo prezentováno v těchto sekcích:

1. Úloha a povinnosti člena mezinárodní rady
2. Webové stránky.

I. Úloha a povinnosti člena mezinárodní rady

Jako odpověď na naléhavou žádost z Generální kapituly 2008 (Maďarsko), Předsednictvo CIOFS doporučilo kapitulářům dokument nazvaný Úloha a povinnosti člena mezinárodní rady. Tato Kapitula silně doporučuje rozeslání tohoto dokumentu jak všem Národním radám, tak všem členům mezinárodní rady (včetně těch, kteří se nezúčastnili této Kapituly), aby mohla být studována a uvedena do praxe.

II. CIOFS webové stránky

Dosavadní dobrá práce si žádá nejen slova díky všem bratrům a sestrám, kteří jsou v této akci zaangażováni, ale také aktivní spolupráci s nimi. Tato Kapitula žádá všechny sekulární františkány z celého světa, kteří byli obdařeni potřebnými dovednostmi k práci s touto technologií, aby nabídli, v souladu se svými možnostmi konkrétní podporu těm, kteří již na webových stránkách pracují. Potřebujeme také osoby, které mohou překládat dokumenty a články do čtyř oficiálních jazyků SFŘ: itaštiny, španělštiny, angličtiny a francouzštiny.

3. FRANTIŠKÁNSKÁ MLÁDEŽ

Františkánská mládež, která je krásnou přítomností, ze které se můžeme učit, nejen si slibovat budoucnost SFŘ, zůstává prioritou Řádu na všech úrovních.

Tato Kapitula nadále trvá na zodpovědnosti SFŘ za doprovázení mládeže v YouFra v souladu s dokumenty, které definují jejich vztah, a které jsou dostupné na webových stránkách Řádu.

Rady SFŘ musí obsahovat zástupce YouFra kvůli podpoře spojení mezi SFŘ a YouFra a to jak organizačně, tak i na společných setkáních. Tato Kapitula zve SFŘ i YouFra, aby využili výhodu společných setkání, aby společně studovali Řeholi SFŘ, Generální konstituce a Dokumenty.

Při doprovázení mládeže by bratrští animátoři měli podporovat obsah a formativní metodiku, která mládeži umožní převzít zodpovědnost rodinného a společenského života.

Podobně při respektování "různosti a způsobu vzájemného doplňování forem, stupně, úkolů a zodpovědnosti" (Christifideles Laici, 42), by rady SFŘ měly usilovat o zapojení YouFra do vedení politických a so-

ciálních iniciativ.

Tato Kapitula vyzývá Předsednictvo a Národní fraternity SFŘ, aby věnovaly větší pozornost vznikajícím fraternitám YouFra a podporovaly jejich růst.

Kapitula zve Národní rady YouFra, aby pro zlepšení komunikace a výměny zkušeností mezi fraternitami YouFra pomáhaly při udržování mezinárodních webových YouFra stránek, které budou brzy spuštěny.

4. PŘÍTOMNOST VE SVĚTĚ

‘Mají-li laici křesťansky inspirovat časný řád v uvedeném smyslu služby člověku a společnosti, nemohou se vyhýbat účasti na „politice” (Christifideles Laici, 42), je nutné zdůraznit význam politického vzdělání založeného na sociální Nauce Církve pro obhajobu občanů.

Tato Kapitula žádá rady SFŘ na všech úrovních, aby organizovaly pravidelnou politickou výuku, aby členové dosáhli potřebných dovedností k neprodlené reakci na současné dění podle požadavků Církve. Kapitula vyzývá sekulární františkány, aby byli iniciativní vzhledem k ucelenému rozvoji jednotlivců i národů, trpících chudobou, popíráním lidských práv a po přírodních katastrofách.

Sekulární františkáni se mají dát k dispozici ochraně rodiny, společenských a občanských práv a vzdělání, které podporuje celkový rozvoj dětí a mladých lidí za využití všech dostupných společensko-politických prostředků.

Své úsilí by měli zaměřit na vyhledávání a zapojení všech bratří a sester z různých oborů a specializací, kteří jsou připraveni nabídnout talenty, které obdrželi od Boha, pro obecné blaho. Pokud je to vhodné, měla by být využita i spolupráce s dalšími institucemi, s církví a civilními organizacemi.

Řád by se měl, podle potřeby, rozvážně a obezřetně snažit o svou viditelnost ve veřejné sféře i skrze hromadné sdělovací prostředky, ale vždy moudře a bez improvizací.

5. VZNIKAJÍCÍ BRATRSKÁ SPOLEČENSTVÍ

Mezi pěti prioritami řádu, Kapitula uvádí jako pracovní oblast, která vyžaduje bezprostřední pozornost, podporu vznikajících národních fraternit. V současné době máme 42 vznikajících národních fraternit.

Ustavené národní fraternity by měly věnovat zvláštní pozornost snížení pocitu izolace, který by mohly prožívat doprovázené a podporované vznikající fraternity. Důležitou roli v tomto úsilí hraje distribuce zdrojových materiálů, formačních materiálů a vzájemné návštěvy mezi fraternitami.

Tato Kapitula potvrdila, že vznikající fraternity představují bohatství Řádu, který roste a rozšiřuje se kvůli evangelizaci světa. Jsou kvalifikovaným příspěvkem a znamením životaschopnosti sekulárního františkánského charismatu přítomného v tomto světě.

São Paulo 29.října 2011

Překlad: Marie Magdalena Janáčková

Omluva ... Omluva ... Omluva ... Omluva

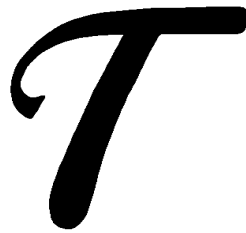
V programu červnové volební kapituly se nám vloudila chybička.

Na této volební kapitule bude samozřejmě přednesena zpráva o hospodaření za léta 2009 – 2012, tedy za funkční období současné národní rady, nikoli za léta 2006 – 2009.

Omlouváme se a děkujeme za pochopení.

- redakce -

Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR spolu s farností Poříčí nad Sázavou

vás srdečně zve na tradiční Pout' k hrobu Dr. Františka Noska do Poříčí nad Sázavou

v sobotu 14. dubna 2012

Pout' se koná vždy kolem výročí smrti Dr. Františka Noska (1886 -1935), františkánského terciáře a významného předválečného katolického politika a národohospodáře.

Program pouti:

15.00 hod mše svatá za dr.F.Noska **v kostele sv.Havla** (u řeky); účast přislíbil

Mons. Jan Vokál, sídelní biskup královéhradecký

16.00 hod modlitba u hrobu dr.Noska na hřbitově u kostela,

16.15 hod setkání poutníků na faře.

Spojení vlakem:

Praha, hl.n.	9.16	12.20	13.20	17.36	18.36	19.06
Čerčany		13.13	14.13	16.43	17.43	18.13
Čerčany			14.17	16.30		18.08
Poříčí n.S.			14.21	16.25		18.03
Benešov (pro pěší pout')	9.58					

Poznámky:

a) Kromě 1.sloupce (rychlík do Benešova) jde o zastávkové vlaky.

b) Z Čerčan do Poříčí jsou asi 2-3 km. Je možno putovat i z Benešova, kde je sraz asi v 10.10 hodin u východu z nádraží ČD ve směru na Konopiště. Z Benešova se putuje asi 12 km.

c) Na trati Praha – Benešov bývají někdy výluky. Informace o nich jsou na webové stránce Českých drah www.cd.cz. Nebo je možno zavolat jejich nepřetržitou informační službu na tel. 840 112 113.

d) Bližší informace o pouti: muller.miloslav@centrum.cz, tel.272 76 50 83, mobil 732 74 49 53

e) F.Nosek se narodil v městě Chrudimi, tj. na území královéhradecké diecéze.

Pozoruhodná výstava je otevřena v Klášteře sv. Anežky České v Praze-Starém Městě, Na Františku, ulice U Milosrdných 17. Výstava byla zahájena v loňském roce, kdy uplynulo 800 let od Anežčina narození. Trvá **do 25. března 2012** a je otevřena denně mimo pondělí od 10 do 18 hodin.

Vystavena je řada výtvarných děl, týkajících se naší světičky a také texty různých dokumentů, které se vztahují k jejímu klášteru nebo vy mimoto věnují pozornost i osobě sv. Alžběty Uherské (nazývané také sv. Hedvice, patronce Slez-přibližně ve stejné době a mi svazky. (Sv. Anežce je zasvěcen např. kostel v Praze-Spořilově, sv. Alžbětě kostel v Praze-Kbelích.)

Výstava o sv. Anežce

k ní osobně. Autoři výstavnost i osobě sv. Alžběty Alžběta Durynská) a byla spojena příbuzenskými svazky. (Sv. Anežce je zasvěcen např. kostel v Praze-Spořilově, sv. Alžbětě kostel v Praze-Kbelích.)

Snad nejcenějším exponátem je však sama budova kláštera, který ona nechala postavit společně se svým bratrem, králem Václavem I. Popisky na různých místech výstavy upozorňují například, kde se sestry v chóru modlily hodinky, kde ona sama bydlila a kde měla svoji soukromou oratoř. Tam předkládala Bohu radostné i bolestné události, týkající se evropských zemí a zvláště naší země.

Dovídáme se také, ve kterém místě kláštera složila slavné řeholní sliby a kde byla pochována. Hrob je prázdný – její ostatky odnesly sestry, když prchaly z kláštera v době husitských válek. Ostatky se později ztratily. Stojí však za to, putovat i k tomuto prázdnému hrobu. Podobně jako se putuje do Staré Boleslavi k místu, kde byl poprvé pochován sv. Václav. Můžeme ji zde prosit o přimluvu za naši zemi i za Evropu.

Pro nás františkány je klášter sv. Anežky pozoruhodný ještě i jinak. Jak upozornila S.M. Ludmila Pospíšilová OSF ve své přednášce na konferenci o sv. Anežce v říjnu 2009, Anežka získala pro svůj klášter tzv. privilegium chudoby. To znamená, že výživa sester v klášteře nebyla zajištěna feudální držbou vesnic atp., jak bylo tehdy obvyklé. Toto privilegium měly pouze tři kláštery klarisek: klášter vedený sv. Klárou v Assisi, dále klášter ve Florencii, který měl za představenou rodnou sestru Kláru. Poslední z této trojice byl právě klášter sv. Anežky v Praze. Můžeme jej proto s malou nadsázkou nazvat „České Assisi“.

Ing. Miloslav Müller OFS

První antikvariát náboženské literatury: Přectené-knihy.cz

Máte doma náboženské knihy, které nechcete vyházet a byli byste rádi, kdyby se o nich dozvěděli lidé, které by mohly povzbudit, potěšit, pomoci nebo jim jen udělat radost? Za tímto účelem loni v prosinci vznikl první internetový antikvariát specializovaný na náboženskou literaturu.

Dovolte, abych Vám v krátkosti internetový antikvariát „Přectené-knihy“ představil.

Jmenuji se Josef Míček, bydlím s manželkou a dětmi ve Statenicích kousek za Prahou a společně se (skoro každý z nás) denně staráme o chod antikvariátu. Vzhledem ke krátkému trvání antikvariátu knihy zatím nevykupujeme, ale můžete nám:

A - knihy věnovat a stát se tak členy klubu antikvariátu a získat tak výhody tohoto členství (vše o členství najdete na našich internetových stránkách).

B - knihy přijímáme do komise – (peníze za knihy získáte po prodeji).

Knihy nám můžete poslat, u většího množství si pro knihy po domluvě přijedeme.

Oslovila Vás knížka, kterou vám půjčil/a kamarád/ka a chcete ji zařadit mezi klenoty Vaší knihovny a v knihkupectví ji už nemají? Možná ji najdete u nás.

Antikvariát naleznete na adrese: www.prectene-knihy.cz

Kontakt:

Josef Míček

tel.: 732261067

email: micek.j@prectene-knihy.cz

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS

Consilium Internationale

Via Vittorio Putti, 4 / int. 6 - 00152 Roma

Tel. e Fax +39 06.45424639

E-mail: ciofs@ciofs.org

www.ciofs.org

Oběžník 35/08-14
Protokol č. 2379/12

Řím, 20. ledna 2012

SFŘ a YOUFRA národním radám
SFŘ a YOUFRA národním formátorům
SFŘ a YOUFRA mezinárodním sekretářům

Probíhající formační projekt 2012

Milí bratři a sestry.

Dej Vám Pán pokoj a radost!

Se začínajícím novým rokem 2012 se na chvíli zastavme u slov generální ministryně SFŘ Encarnacion del Pozo při jejím závěrečném poselství na **generální kapitule** v Sao Paulu v Brazílii 22.-29.října 2011 ohledně zažitých zkušeností zúčastněných bratří a sester:

„S vášní a silou jsme byli vyzýváni k objevení a žití našeho základního křesťanského povolání ve světském stavu, abychom radikálně žili tak, jak František. Naše poslání je posláním církve: „*Evangelizace je milosti a posláním náležející církvi; Je to jádro její identity*“ (*Evangelii Nuntiandi 14*). Jsme voláni k tomu, abychom toto poslání plnili s odvahou, tvořivě a velkomyslně.“

Máme – li naplnit naše zvláštní poslání, k němuž jsme povoláni jako sekulární františkáni, je kriticky důležitá naše formace. V tomto ohledu bylo jedním z ustanovení generální kapituly v Sao Paulu následující: „Tato kapitula se opět dívá na formaci jako na základ života v řádu. Stává se nezbytným prohloubit smysl náležitosti k SFŘ a identity členů, aby mohli být vysláni ke svému poslání ve světě. Tento smysl sounáležitosti by měl být uveden do praxe v nové realitě, kterou kapitula reflektuje, a brát na vědomí těžkosti objevující se v samotném řádu.“

Naš **současný formační tým** (Evald Kreutzer – OFS a P. Amando Trujillo Cano – TOR) se inspiruje instrukcemi z kapituly a bude pokračovat každý měsíc v publikování tzv. „formační nabídky“ v angličtině, italštině, francouzštině a španělštině na mezinárodním webu CIOFS.

Pro nový rok 2012 máme dva cíle. Jednak se chceme se všemi členy SFŘ podělit o obsah dvou prezentací z generální kapituly 2011 a za druhé chceme obměnit a „zjednodušit“ naši **měsíční nabídku**. Znamená to, že nabídka bude obsahovat jen jednu část (místo tří, jak bylo v případě minulého roku) a ne delší než dvě strany. Každá měsíční nabídka bude zahrnovat uváděcí komentář, výňatky z prezentací generální kapituly a některé otázky k zamýšlení a usnadnění dialogu mezi členy bratrských společenství.

Během prvních šesti měsíců 2012 se měsíční nabídka zaměří na hlavní téma kapituly „**Přijali jsme evangelium, abychom evangelizovali**“, které bylo prezentováno **P. Fernando Venturou, OFMCap.** na generální kapitule 2011 v Sao Paulu. Ve druhé části roku 2012 od července do prosince se v měsíční nabídce zaměříme na pod-téma generální kapituly „**specifické povolání ve zvláštním poslání**“, které bylo prezentováno **Benedettem Lino, SFŘ.**

Tento formační materiál bude publikován na webu www.ciofs.org. Zveme vás všechny k podpoře v **použití této formační nabídky** ve vašich národních bratrských společenstvích a k informování všech bratří a sester, kteří jsou odpovědní za probíhající formaci na oblastních a místních úrovních a ke zpřístupnění tohoto zdroje.

Jako vždy jsme vděční za vaši podporu a za jakoukoliv odezvu, kterou můžete mít k naší současné formační práci.

Začneme tento nový rok 2012 s velkou nadějí, odvahou a důvěrou a vyzváním Ducha svatého, aby nás a celý SFŘ provázel v budování bratrštějšího a více evangelizovaného světa.

Bratrsky Váš
Evald Kreutzer

Překlad Zdeněk Pacal

2012 CIOFS PROBÍHAJÍCÍ FORMAČNÍ PROJEKT

Námět I: *Evangelizován, abych evangelizoval*

P. Fernando Ventura, OFMCap – 2011 generální kapitula SFŘ

Leden – červen 2012

První téma – leden: CO JE EVANGELIZACE?

Druhé téma – únor: ČAS PRO EMAUZY

Třetí téma – březen: CO JE BOŽÍ NÁBOŽENSTVÍ?

Čtvrté téma – duben: EXODUS – KLÍČOVÉ ČTENÍ

Páté téma – květen: BLAŽENÍ: NEJNEBEZPEČNĚJŠÍ TEXT CELÉHO PÍSMÁ (1)

Šesté téma – červen: BLAŽENÍ: NEJNEBEZPEČNĚJŠÍ TEXT CELÉHO PÍSMÁ (2)

Námět II: *Zvláštní povolání pro zvláštní poslání*

Benedetto Lino, OFS – 2011 SFŘ generální kapitula

Červenec – prosinec 2012

První téma – červenec: POVOLÁNÍ A POSLÁNÍ – OD „BÝT“ KE „KONAT“

Druhé téma – srpen: ZVÁŠTNOST NAŠEHO POVOLÁNÍ

Třetí téma – září: DĚDICOVÉ JEHO ČINNOSTI

Čtvrté téma – říjen: NAŠE POSLÁNÍ: POSLÁNÍ CÍRKVE

Páté téma – listopad: SEKULÁRNÍ FRANTIŠKÁNSKÝ ŘÁD – OPRAVDOVÝ ŘÁD

Šesté téma – prosinec: SOUHRN

Překlad Zdeněk Pacal

PŘEDSEDNICTVO MEZINÁRODNÍ RADY SFŘ

PROJEKT TRVALÉ FORMACE

MĚSÍČNÍ NABÍDKA

LEDEN 2012 – 3. ROK – č. 25

EVANGELIZOVÁN ABYCH EVANGELIZOVAL

P. Fernando Ventura, OFM Cap

Nabídka připravena formačním týmem CIOFS

Ewald Kreuzer, SFŘ, koordinátor

P. Amando Trujillo Cano, TOR

Doug Clorey, OFS

ÚVOD

22. - 29. října 2011 se v Sao Paulo v Brazílii konala XIII. generální kapitula SFŘ. Během ní se sekulární františkáni z celého světa zaměřili na téma „Evangelizován, abych evangelizoval“. Hlavním mluvčím byl P. Fernando Ventura, OFM Cap., obdarovaný schopností uvést a vyzvat členy kapituly k životu v jejich povolání a osvojení odpovědnosti v církvi a františkánské rodině.

O MLUVČÍM

P. Fernando Ventura je františkán kapucín, narozený v r. 1959. Je teologem a biblickým učencem a učil religionistiku v *Instituto Superior de Ciencias Religiosas de Aveiro (ISCRA)* v Portugalsku. Byl překladatelem pro Mezinárodní teologickou komisi Svatého stolce a spolupracuje s různými mezinárodními organizacemi spolu s vlastním OFM Cap. Řádem, SFŘ a Světovou biblickou federací. Píše pro „biblický“ časopis, kam přispívá velmi zasvěcenými teologickými články. Je autorem první studie o Marii v islámském světě. Jednou z jeho knih je „Roteiro de Leitura da Biblia“ (Průvodce čtením Bible). Ve své práci cestuje po světě jako simultánní překladatel během shromáždění, konferencí apod. P. Fernando byl vždy dobrým přítelem SFŘ a pracoval jako simultánní překladatel pro předsednictví CIOFS a pro všechny generální kapituly od r. 1987. Nedávno napsal knihu „Od mého solitérského bytí k bytí v solidaritě“.

Eduardo Molino

SOUVISLOSTI

Od ledna do června 2012 bude v 6 nabídkách představena presentace P. Fernanda během generální kapituly 2011. Tyto nabídky budou tvořit základ projektu trvalé formace na první pololetí 2012. Uvedeme výňatky námětů, které budou uvedeny ve všech šesti nabídkách.

Co je evangelizace?

V této nabídce budou uvedeny některé základní části významu evangelizace a naší křesťanské víry v souvislostech se současnou kulturou.

Čas pro Emauzy.

Autor vysvětluje, proč máme v tomto čase jít zpět do Emauz a znovuobjevit dva učedníky na cestě tam, všimnout si jejich zkušenosti opuštění víry a naděje, když kráčeli na předměstí směrem k zoufalství.

Co je Boží náboženství?

Tato nabídka začíná kladením některých provokativních otázek: V koho Bůh věří? Katolická myšlenka je,

že Bůh je katolický; protestantská, že Bůh je protestant; muslimská, že Bůh je muslim; židovská, že Bůh je židovský. A proto se po staletí vzájemně zabíjíme.

Exodus – klíčové čtení.

Příběh exodu dostává klíčovou důležitost v objevování, že Bůh vytváří paměť v historii. Ale to je jen začátek knihy Exodus. Bůh Abrahámův, Izákův, Jákobův, Ježíše Krista, není Bůh vzdálených nebes, ale Bůh zde a nyní.

Blaženství: nejnebezpečnější text z celého Písma.

Nakonec se budeme zabývat nejnebezpečnějším textem z celého Písma a nejrevolučnějším textem v celé historii lidstva. P. Fernando uvádí ústavní listinu křesťanství, text, který vysvětluje důvod, proč jsme zde, text, kde můžeme objevit naše poslání, bez kterého nikdy neobjevíme smysl našich životů.

Během prvních 6 měsíců tohoto roku, jak doufáme, budete číst studii P. Fernanda a naleznete čas k diskusi o ní s vašimi bratry a sestrami ve vašem bratrském společenství.

CO JE EVANGELIZACE?

P. Fernando začal svou presentaci na hlavní téma generální kapituly SFŘ tím, že položil přítomným několik zvláštních otázek. Ti si velmi brzy uvědomili, že jeho presentace bude více „osobní zkušeností“, než akademickou přednáškou. Jeho slova se skutečně ukázala být vyzývavými, když se dotkl některých základních hledisek mínění evangelizace a křesťanské víry v návaznosti na současnou kulturu. Vyzval všechny sekulární františkány, aby se podívali na to, co se stalo slovům a pocitům.

Slova a pocity

Máme odvahu říci našemu sousedovi „miluji tě“? Bez žertování a dívající se přímo do jeho očí... Mohli bychom to říci osobě vedle nás právě teď? Není to tak jednoduché, že? Že je pravdivý náš strach ze slov? Že je pravdou, že slova jsou mrtvá? Že jsme opravdu zabili pocity? Ze slov tohoto typu máme strach! Na jedné straně říci někomu „miluji tě“ znamená, že mu/jí říkáme: 'potřebuji tě, abych byl šťastný'. Můžeme jít tak daleko. Ale říci někomu „miluji tě“ také znamená něco jiného. Říkáme tomu druhému: „Nemohu být šťastný bez tebe.“ Chápete, kam směřujeme? „Potřebuji tě, abych byl šťastný“ je jedna věc. Ale říci někomu: „Nemohu být šťastný bez tebe“ je dosti odlišná věc. Toto nás ničí. Toto nás nutí vystoupit z naší ješitnosti, z naší mánie, kterou si neseme uvnitř, **že jsme středem světa.**

Jestliže rozumíme tomu, co je evangelizace, porozumíme všemu...

Bratři a sestry, to je evangelizace. Jestliže porozumíme tomuto, budeme schopni rozumět všemu, co zde děláme. Jestliže selžeme v porozumění, budeme stále nejubožejší synové lidstva...lidmi žijícími v manželství s Bohem, který je rozvedený se životem...lidmi, kteří jsou v manželství s Bohem, protože zde není žádný ďábel, který by se s nimi oženil...staří mládenci a staré panny historie...lidé zahořklí...lidé, kteří žijí v silném nepřátelství se životem. A zde jsme zničili vše. Žijeme v našich bratrských společenstvích...v našich kláštorech...a žijeme na všech úrovních pod útlakem lidí, kteří pouze rozumí síle služby. V termínech žití s druhými rozumí pouze ješitnosti. Toto jsou lidé, kteří nemají ničím podporu. Jsme unaveni starými mládenci a pannami historie. Jsme unaveni hezkými lidmi. Nyní není čas pro sympatii. Je čas pro empatii. Hezcí lidé se na vás v nejlepším usmějí. (A zde vždy připomínám Konfucia, který říká: „Dej si pozor, protože za úsměvem jsou zuby.“)

Je čas...

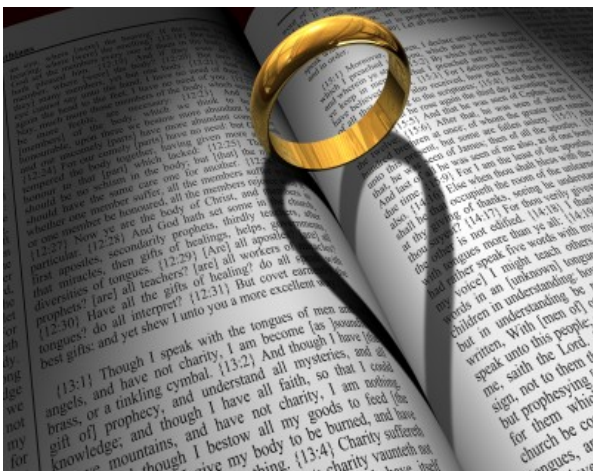
Je čas jít dále. Je čas otočit stoly (jak říkají Španělé – obrátit omeletu). Je čas uvědomit si, že nemáme právo říkat, že máme náboženství, protože toto je čas, kdy máme náboženství, které vlastní nás. Náboženští lidé jsou nesnesitelní. Lidé žijící s plným břichem Boha a vším, co z toho pochází, nejsou ničím více, než větrem, který se nedotkne života nikoho. A pokračujeme v následování špatných znamení. A pokračujeme v házení špíny jeden na druhého. Žádám vás, sekulární františkáni prvního, druhého, třetího a čtvrtého světa, abyste vysvětlili biskupům vaší země, kněžím vašich zemí, řeholním bratrům a sestrám vašich zemí, že hábit není znakem moci. Že věc být společenstvím je více, než cokoli a na prvním místě životní cestou. A na mnoha místech v celém světě sloužíme církvi vybudované na moci z vrchu, církvi, která ztrácí svá chodidla, protože přestala sloužit...protože přestala být znamením. Byla prodána politické moci. V mnoha ze-

mích a na mnoha místech byla prodána moci, která rozděluje peníze. A to jsem viděl na vlastní oči na každém kontinentu.

Je to na vás

Je to na vás, abyste byli znamením odporu tomuto stavu. Je to na vás, abyste přinesli zpět do světa františkánskou revoluci. František se vrací, aby hledal ji (církve) na periferii Assisi u nemocných leprou, zatímco jeho církev je ponořena v moci, jeho církev je ve středu moci. A na mnoha místech náboženští muži a ženy milují spávání s pány moci. A chudí a nemocní leprou jsou tak osamělí, jako vždy.

Dobrodružství začíná...

A tak začíná dobrodružství toho Boha, který se jednoho dne rozhodl stvořit svět. Bible se zrodila z vesnice, která zkusila odpovědět na tuto Boží iniciativu. Více než knihou je Bible knihovnou. Více než knihovnou je Bible životem vytvořeným ze všeho, co život tvoří - sny, bolest, naděje a radost - to vše je naší životní zkušeností. Všim, čím chceme vyplnit naše existenciální mezery. A tak jde od Geneze ke Zjevení. Ale co může být pojícím vláknem? Co dává smysl Písmu? Co to je, co dává význam tomu celému dobrodružství Boží komunikace a Boží intimnosti s lidmi a lidí s Bohem? Co je podle vás klíčové slovo v Bibli? Je to **SMLOUVA (míněno manželská nebo závazek)**. To je to, čemu František – až dodnes jediný - byl schopen rozumět.

Přání, které máme všichni

A stále trváme na hrubé chybě. Stále trváme na tom, čím je pro nás *Počáteční* hřích. Nemluvíme o originalitě hříchu, protože pro tolik lidí, kteří hřeší po mnoho let, je těžké být originální. Mluvíme o Počátečním hříchu, o tom, který je od počátku. Je zakořeněn v přání dosáhnout Boha... přání být Bůh... přání kontrolovat znalost, co je dobré a co zlé... přání, že všichni musíme být pány nad životem a smrtí... přání, které máme, je vstoupit do Božího světa, dotknout se Božího světa. A neuvědomujeme si, že zde může být jen jedno Stvoření (Geneze); že může být pouze jeden sen o Genezi, protože je jen jedna apokalypsa, protože zde je jen jedna kapitola 21 Zjevení... Boží svět, který sestupuje, nový Jeruzalém přicházející dolů do světa lidí.

Protože v této diskusi, v tomto námětu konverzace všichni bojujeme a bijeme hlavou o zeď, abychom pochopili, jestli můžeme dosáhnout naší konverze. Neuvědomujeme si, že co František přináší, je nové. On byl jediný a první, který porozuměl, že jestliže se obrátí někdo na druhého, je to Bůh, který se na nás obrací. Toto je čas obrátit věci (obrátit omeletu, která je na druhé straně připálená).

Vánoce – největší okamžik v historii

František byl jediný, kdo v historii Boží konverzi pevně uchopil. Z tohoto důvodu si uvědomil důležitost vánoc, a proto se staly vánoc pro Františka největším okamžikem. Zde se Bůh dotýká historie. Zde se Bůh stává jedním z nás. Zde se Bůh na nás obrací. Zde konečně slavíme **smlouvu (manželství/závazek)**. A zde se znovu musíme obrátit k Emanueli, protože tento čas je, kromě toho, že je časem mrtvých slov, časem lidí ovdovělých jejich citům, rozvedených s jejich emocemi.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ A DISKUSI V BRATRSKÉM SPOLEČENSTVÍ

Proč je správné porozumění evangelizaci tak důležité pro nás sekulární františkány?

Co *smlouva*, klíčové slovo Bible, pro vás znamená?

Vánoce se pro Františka staly největším okamžikem historie. Proč?

PŘEDSEDNICTVO MEZINÁRODNÍ RADY SFŘ

PROJEKT TRVALÉ FORMACE

MĚSÍČNÍ NABÍDKA

ÚNOR 2012 – ROK 3. – č. 26

EVANGELIZOVÁNÍ PRO EVANGELIZACI

P. Fernando Ventura, OFMCap

Nabídka připravena týmem trvalé formace CIOFS

Ewald Kreuzer, SFŘ, koordinátor

P. Amando Trujillo Cano, TOR

Doug Clorey, SFŘ

JE ČAS PRO EMAUZY

XIII. generální kapitula SFŘ v Sao Paolu (Brazílie) konaná ve dnech 22.-29. října 2011 si vybrala jako své téma „evangelizování pro evangelizaci“. P. Fernando Ventura OFMCap byl klíčový mluvčí. „Toto je čas slyšet tisíce a tisíce, miliony našich bratří a sester kráčejících k Emauzům“, řekl P. Fernando. Velmi dobře zná světovou situaci z vlastní zkušenosti a cest kolem světa. V této části jeho přednášky vysvětluje, proč toto je čas jít zpět do Emauz a znovuobjevit dva učedníky na jejich cestě do Emauz, a poučit se z jejich zkušenosti opuštění středu víry a naděje na cestě k pokraji zoufalství. Navrhujeme vám číst, studovat a diskutovat o obsahu této únorové nabídky s bratry a sestrami ve vašem bratrském společenství.

Čas jít zpět do Emauz...

Je čas, který křičí po odpovědích. Je čas volání, které by mělo být slyšeno, ale my radši pokračujeme v mluvení, místo abychom naslouchali. Pokračujeme ve vnučování naší teologie, filozofie a teologických odpadků, které nakládáme na ramena druhým, zatímco nejsme schopni ani hnout prstem a vidět lidskou bolest. To je čas jít zpět do Emauz. Je to čas znovuobjevit tyto dva učedníky: Nechali za sebou střed víry a naděje a putovali k peripetiím, směrem k zoufalství. Jejich naděje byla zanechána visící na kříži. Zdálo se, že nic jiného nemá smysl. „A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo.“ (LK 24,21) A my jdeme do Emauz, jdeme k periferii.

Je čas naslouchat...

Možná, že v realitě Latinské Ameriky to nemusí být vidět tak, jako v jiných částech zeměkoule. Ale toto je čas, kdy slyšíme tisíce a tisíce, miliony našich bratří a sester kráčejících směrem k Emauzům..., kteří tak, či jinak zanechali své naděje, radost ze života, a krácejí k periferii Emauz. Toto je čas, který nám je dán k žití, proměně a službě. Ne býti pány. Sloužit a ne být obsluhováni. Je to velmi těžké. Toto je čas vrátit se k Boží pedagogice, ZDE a NYNÍ.

Kdo jsou postavy v textu pasáže o Emauzích? Kolik jich je? Tři: dva učedníci a Ježíš. Co zde Ježíš dělá? Toto je pedagogika církve... a přece jsme od ní tak daleko. Pokračujeme v pozorování centra našich skupin snažíce se navázat své kontakty, dělat své věci, vydělat peníze, mít vliv tady a tam... Můj Bože, jaká ostuda! Toto existuje. Toto se objevuje.

Co dělá Ježíš?

Co zde dělá Ježíš s těmi dvěma? Za prvé pozoruje. A co vidí? Vidí tyto dva, kteří před ním krácejí ze středu naděje do periferie zoufalství. Jeho prvním aktem je zjistit, co se děje.

V první řadě musíme žít poslání proroka. Prorok žije... nevymýšlí si... a nehádá nic z budoucnosti. Prorokem je muž nebo žena, kteří žijí ukotveni v přítomnosti. A každý den je připomínkou důvěryhodnosti Boha ze včerejška. Prorok musí být schopen odhalit zdroje naděje pro budoucnost. To je to, co celkově prorok je... slavit každý den Boží důvěryhodnost ze včerejška a hlásat pokračování té samé důvěryhodnosti do budoucnosti. To je prorok. Ostatní jsou agitátoři.

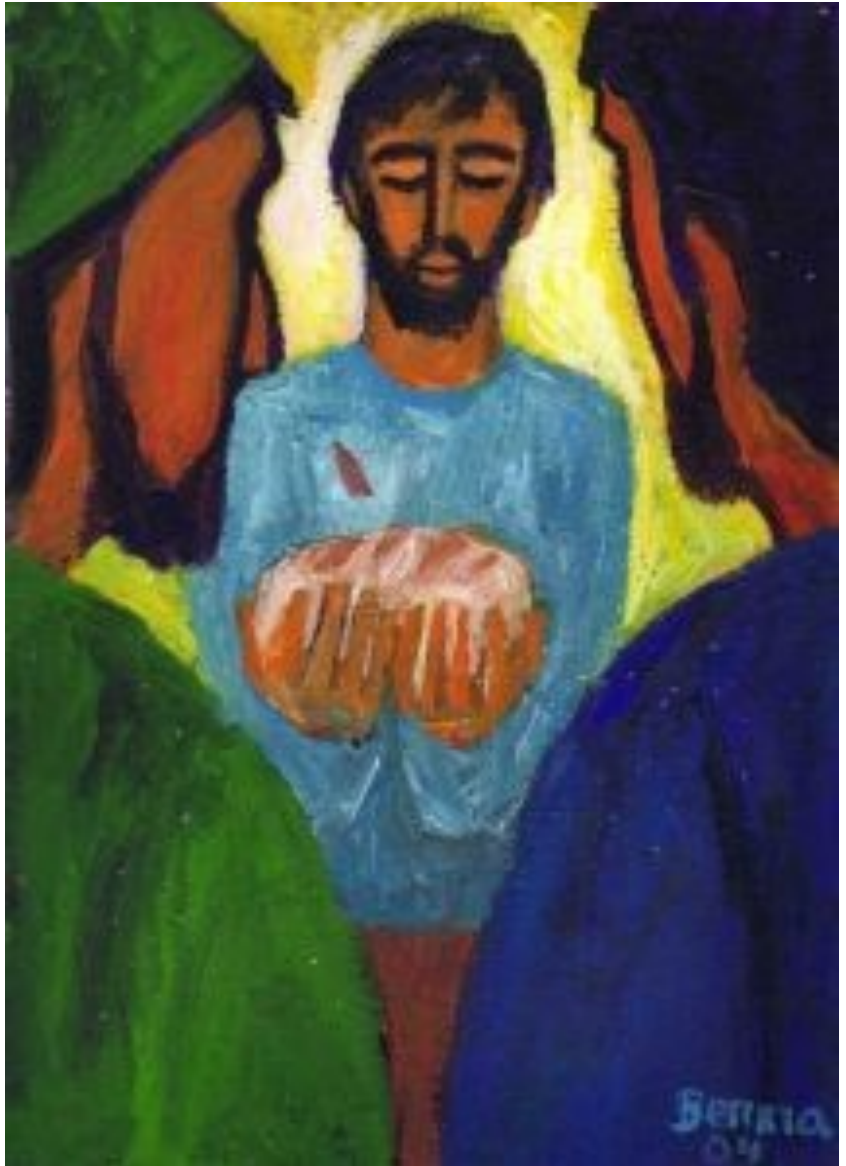
Nejprve **vidí** a potom se **přibližuje**. (Druhý krok... a stále neříká ani slovo). A pak **kráčí** s nimi. Už udělal tři věci a stále neřekl ani slovo. Dívá se, přibližuje a kráčí. A co dělá pak? Zde je klíč. Pokládá otázku: Co je s vámi? Všimněme si, že (začíná) zkušeností druhého. Nepřichází a nezačíná žádnou diskusi. Chce vědět, „kde vás to bolí?“, co je důvodem vašeho smutku? „jaký je důvod toho, že jste naději nechali pověšenou na dřevě?“ A jdete do periferie zoufalství? A pak slyšíte odpověď... „nejsi náhodou hloupý?“ „Jsi jediný, kdo neví, co se v Jeruzalémě událo?“ To je pro Ježíše důvod. A co jim řekne? „Co to bylo?“ Nová otázka, nový pokus začít ze zkušenosti druhého.

Počátek obnovení naděje

A je to až v tomto bodě, po provedení pěti věcí (vidí, přiblíží se, kráčí, ptá se, naslouchá), kdy začíná mluvit... že můžeme obnovit naději, abychom postavili most mezi nadějí, která je zakotvená v srdci Izraele do této přítomnosti Boží historie, udělané tělem Boha přeměněného nám v Ježíše Krista. **To jsou Emauzy!** To je dnešní čas; to je pedagogika dneška. To je **služba** dneška. Bohužel my nechceme sloužit, ale učit.

To jsou Emauzy! To je výzva k budování *OIKOS (dům)*. To je čas pro budování OIKONOMY, protože ekonomika se zdá být sražena na zem. Mezi jinými důvody je to proto, že dále věříme, že ekonomika a finance jsou těžká věc, ale ony nejsou... ale k tomuto námetu jindy.

Výzva k budování tohoto společného domu s místnostmi pro každého bez výjimky, i pro toho, který nese znamení na čele, protože je odlišný. To je Bůh proměněný do tohoto světa, schopný přijmout každého. **To je Bůh, který vidí, přibližuje se, kráčí (po boku), a který naslouchá...** přes politický výběr, přes náboženskou volbu, přes sexuální nebo gastronomickou volbu...

Učedníci v Emauzích Ježíše poznali při lámání chleba
© Berna Lopez <http://www.evangelie-et-peinture.org/>

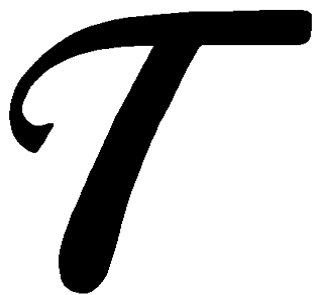
OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ A DISKUSI V BRATRSKÉM SPOLEČENSTVÍ

Co znamená, když řekneme „toto je čas jít zpět do Emauz“?

Co Ježíš dělá (*pamatuj: pět věcí!*), když vnímá smutnou situaci dvou učedníků jdoucích po cestě do Emauz? Jak lze toto aplikovat na náš způsob jednání s lidmi?

Co my jako sekulární františkáni musíme dělat (nebo radši jací musíme *být*) při následování našeho povolání a poslání v budování „společného domu“ s místnostmi pro každého bez výjimky?

Překlad Zdeněk Pacal

Cyrlometodějská pout'

A.D. 2012

XXXI. ročník

Levý Hradec – (letos přes:) Olomouc - Velehrad

a ostatní výchozí místa, z nichž se spoluputuje v srpnu na Velehrad:

Nový Jičín, Vranov nad Dyjí, Netín u Velkého Meziříčí, Radešínská Svratka, Vítochov u Bystřice nad Pernštejnem, Sebranice u Litomyšle, Olomouc, Bohuslavice u Hlučina, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Ostrožská Lhota, Veselí nad Moravou, Skalica na Slovensku, Ratíškovice, Slavkov u Brna a Brno-Bystrc

Pozvánka na etapovou pěší pout'
po stopách těch, kdo k nám na Moravu a do Čech přinesli
křesťanskou víru a na poděkování za dar víry

Pořádá Národní rada Sekulárního františkánského řádu
a společenství cyrilometodějských poutníků

Cyrlometodějská pout' Levý Hradec Velehrad 2012

je ve svém závěru spojená s **Poutí na Velehrad (XII. ročník)**,
kterou pořádá Matice velehradská, a řada farností ve výchozích místech a ve Křtinách.

Všechny proudy směřují na Velehrad.

Aktuální informace najdete na Internetu: www.poutnik-jan.cz

Letos se opět pravidelně chodí vždy ve třetím víkendu měsíce.

Itinerář a rozpis jednotlivých etap

- I. etapa sobota 18.2. Levý Hradec – Hovorčovice – Brandýs n. L. 24km**
Doprava na Levý Hradec vlakem z Masarykova nádraží v 8,40 hod (na zastávku Roztoky-Žalov) – 8.59 hod (a pak pěšky do kopce). Nebo autobusem č. 340 z Dejvické (u kulaťáku v ul. Jugoslávských partyzánů) v 8,20 hod – Levý Hradec 8,40 hod.
Mše sv. v kostele sv. Klimenta – UBI CHRISTIANITAS INCEPTA EST – v 9,30 hod.
Nocleh pro přespolní možný u spolupoutníků z Prahy a také na faře v Brandýse
- II. etapa neděle 19.2. Brandýs n. L. – St. Boleslav – Lysá n. L. – Ostrá 20km**
Příjezd autobusy z Prahy např. ze st. metra Letňany bus č. 375 v 6,45 (-7,09, jede také z Českomoravské 6,30 přes Vysočanskou a Prosek), nebo vlakem 6,45 z Masarykova nádraží do Čelákovic (7,23) a odtud 7,36 do Brandýsa 7,54.
Mše sv. ve farním kostele v Brandýse v 8,30 a pak poklonění Paladiu země české ve Staré Boleslavi v kostele P. Marie cca v 9,45 hod.
- III. etapa sobota 17.3. Ostrá – Nymburk – Poděbrady 22 km**
Podrobnosti o místě a hodině srazu event. o dopravě z Prahy na této i dalších etapách budeme informovat dva týdny před konáním – viz kontakty a KT.
- IV. etapa neděle 18.3. Poděbrady – Némčice – Týnec n.L. 25 km**
- V. etapa sobota 21.4. Týnec n. L. – Lázně Bohdaneč 26 km**
- VI. etapa neděle 22.4. Lázně Bohdaneč – Ohrazenice – Sezemice – Holice 27 km**
- VII. etapa sobota 19.5. Holice – Choceň 23 km**
- VIII. etapa neděle 20.5. Choceň – Ústí n. Orli. 20 km**

IX. etapa sobota 16.6. Ústí n. Orli – Lanškroun	24 km
X. etapa neděle 17.6. Lanškroun – Moravská Třebová	21 km
XI. etapa sobota 14.7. Moravská Třebová – Bouzov	25 km
XII. etapa neděle 15.7. Bouzov – Náměšť na Hané	23 km
XIII. etapa úterý 21. 8. Náměšť na Hané – Olomouc	17 km
Následující etapy se jdou společně s XII. ročníkem Poutě na Velehrad z Moravy.	
St 22.8. Olomouc – Křenovice u Kojetína	35 km
Čt 23.8. Křenovice u Kojetína – Cetechovice	25 km
Pá 24.8. Cetechovice - Buchlovice	25 km
So 25.8. Buchlovice – Velehrad	8 km
Máme tedy z Levého Hradce na Velehrad v 17 etapách celkem 390 km	

Budeme vděčni každému, kdo pomůže během etap s dopravou auty (tzv. bafuňářům) a kdo pomůže vyhledat a domluvit noclehy (přibližně v cílových místech sobotních etap).

Naše sesterská větev 31. ročníku Cyrilometodějské pouti začíná (po společném zahájení na Levém Hradci) v následující neděli 26. února v Novém Jičíně ve 13.00 ze Španělské kaple.

Vážení přátelé pěších etapových poutí!

Máme radost, že s námi letos opět chcete putovat z Levého Hradce až na Velehrad. A také ty z Vás, kteří se pouti nemůžete zúčastnit pěšky, ale chcete se s námi podílet na modlitbě, prosíme, abyste se s námi modlili vždy v den poutí, a to všechny růžence a je-li to možné, i ranní nebo večerní chvály. Modlíme se je na tyto úmysly:

(první dva růžence se většinou modlí cestou dopoledne)

Radostný růženec - za církve České republiky, na úmysly našich biskupů a za farnosti, jimiž procházíme, za nová kněžská povolání

Růženec světla - za Evropu a její sjednocení na základě křesťanství, za pokoj a dobro ve světě, tajemství Růžence světla: *Ježíš, který byl pokřtěn v řece Jordánu*

který v Káně zjevil svou božskou moc

který vyzýval k pokání a hlásal evangelium

který na hoře Proměnění zjevil svou božskou slávu

který ustanovil eucharistii

(v poledne se modlíme **Anděl Páně**, se zastávkou u nějakého kříže i jinde)

(následují další dva růžence cestou odpoledne)

Bolestný růženec - za nás poutníky, naše blízké, na naše úmysly

Slavný růženec - za církve ve světě, na úmysly svatého otce Benedikta XVI.

DUCHOVNÍ TÉMA XXXI ročníku: Víra a praotcové Starého Zákona

Letos začíná **rok víry**, který vyhlásil Svatý otec Benedikt XVI. Proto si chceme na této pouti připomenout, že víra v Hospodina je v Božím lidu zakořeněna od nepaměti. Proto vyjdeme z Levého Hradce s praotcem víry Abrahámem a půjdeme po stopách vyvoleného národa až k bezprostřednímu předchůdci a ohlašovateli Božího království – Janu Křtiteli.

Kontakty na organizátory "pražské" větve pouti:

Libor Gottfried: 739 389 158

e-mail: L.Gottfried@seznam.cz

František Reichel: 725 939 385

e-mail: f.reichel@volny.cz

a letáčky bude pro Vás rozesílat:

Uršula Janků: 731 604 392 nebo pevná linka: 286 891 447 nebo mail: Ursula.Janku@seznam.cz

Závěrečná modlitba:

"Bože, tys poslal našim předkům svatého Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem. Dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství, řídíme se jím ve svém životě a na jejich přímluvu ať jsme všichni spojeni v jednotě víry a lásky. Amen."

(z denní modlitby církve)

DUCHOVNÍ TÉMA XXXI. ročníku CMP: Víra a praotcové Starého Zákona

1. etapa 19. 2. 2012

Letos začíná **rok víry**, který vyhlásil Svatý otec Benedikt XVI. Proto si chceme na této pouti připomenout, že víra v Hospodina je v Božím lidu zakořeněna od nepaměti. Z Levého Hradce vyjdeme již potřeťí na CMP v úvahách o praotci víry Abrahámovi. Ale i dále půjdeme ve stopách vyvoleného národa až k bezprostřednímu předchůdci a ohlašovateli Božího království – Janu Křtiteli.

Otec víry **Abrahám** (Gen. 12,1 – 25,18)

„Odejdi ze své země, ze svého rodiště.....“

Příběh trhá všechna pouta:

K minulosti (otec, rodina)

K přítomnosti (půda, dům, rodina)

K budoucnosti (neplodná manželka, bez dětí)

Připomeňme si, jak o Abrahámovi hovoří ostatní knihy Starého zákona: Již v druhé knize Mojžíšově (Exodu) se praví o Izraelitech v Egyptě: „Bůh vyslyšel jejich sténání a rozpomněl se na svou smlouvu s Abrahámem...“ (Ex 2,33); dále pak se odvolává na totéž Mojžíš, když odprošuje za lid Hospodina: „Rozpomeň se na Abraháma, Izáka, a Izraele své služebníky, kterým jsi při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví.“ (Ex 32, 18). A dále pak Izaiáš: „Pohleďte na Abraháma...jeho jediného jsem povolal, požehnal jsem mu a rozmnožil ho“ (51, 2). Rovněž když Chazael Aramejský utlačuje Izrael za Joáchazovy vlády, je Hospodin milostiv a obrací se k nim pro svou smlouvu s Abrahámem, Izákem a Jakobem (2 Kr, 22-23). V další tísní se na něj odvolává Josafat, když spojená vojska amonská, moábská a zdounská napadla Judu: „Což jsi nebyl Ty, Hospodine, jež jsi vyhnal obyvatele této země před Izraelem, svým lidem. Dal jsi ji navěky potomkům Abraháma, svého přítele (2 Pa 20, 7).

Víra, odevzdanost a vůle Boží, důvěra v Boží prozřetelnost, pokora, úcta k Bohu a vytrvalost v dobrém, to jsou základní vlastnosti lidu Božího na cestě do věčnosti. Abraham byl prvním mužem a pro své zásluhy si získal přátelství s Hospodinem, které se však vztahovalo i na jeho potomky – a to nejen ve Starém zákoně. A proto si připomeňme i slova Evangelia a dalších knih Nového zákona:

Matouš již v první kapitole dokazuje, že Ježíš Kristus je syn Abrahámův (Mt 1, 1-2). A Ježíš brzy ukazuje, že vztah a zásluhy Abrahámovy přesahují Izraelský národ. Při uzdravení setníkova služebníka praví: „Amen, amen pravím vám, tak velikou víru jsem nenalezl v Izraeli u nikoho. Pravím vám, že mnozí od východu i od západu přijdou a budou stolovat s Abrahámem, Izákem a Jákobem v království nebeském“ (Mt 8, 10). Dále pak říká Saduceům: „Nečetli jste, co vám Bůh pravil: Já jsem bůh Abrahámův, Izákův a Jákobův, a on přece není Bůh mrtvých, ale živých (Mt 22, 31-32). Totéž opakuje i Marek (Mk 12, 26). Na Abraháma se odvolává i Maria ve svém Magnificat: „Ujal se služebníka svého Izraele pamětliv svého milosrdenství, jež slíbil našim otcům Abrahamovi a jeho potomkům na věky (Lk 1, 54-55), a Kristus v podoběnství o Lazarovi (Lk 16, 19-31). A přesto se otec Abrahám stává i sporným místem, jak vypráví Jan: „Amen, amen pravím vám (saduceům), dříve než se Abrahám narodil, já jsem.“ Tu se chopili kamenů a chtěli je házet... (8, 58-59).

O tom, že Abrahám je ve své víře praotec nás všech, utvrzuje i první papež sv. Petr: „Vás se týkají zaslíbení proroků i smlouva, kterou Bůh uzavřel s vašimi otci, když řekl Abrahámovi: V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy na zemi (Sk 3, 25)...tedy i náš český národ i my v dnešní době!!! Rovněž sv. Pavel se na zaslíbení daná Abrahámovi odvolává a to nejen v listě příslušníkům vyvoleného národa, Židům, kde píše o Kristovi, že „Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahámových“, (Žd 2, 16) a dále pak praví: „tak dal Bůh zaslíbení Abrahámovi. Poněvadž při nikom vyšším přísahat nemohl, přísahal při sobě samém: Hojně ti požehnám a dám ti mnoho potomků. A protože byl Abrahám trpělivý, dosáhl splnění Božího slibu,“ (Sk 6, 14-15) ale i k ostatním národům. Čti celou kapitolu Řím 4, „zejména proto, že mu to bylo počítáno za spravedlnost.“ To, že mu to bylo počítáno za spravedlnost nebylo napsáno jen kvůli

němu, ale také kvůli nám, jímž má být započteno, že věříme v Toho, který vzkřísil z mrtvých našeho Pána (Řím 4, 22-24). To samé zvěstuje Pavel Galat'anům: „Pohleďte na Abraháma, uvěřil Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost.“ Pochopte tedy, že syny Abrahámovými jsou lidé víry. Protože se v Písmu předvídá, že Bůh na základě víry ospravedlní pohanské národy, dosáhl už Abrahám zaslíbení. V tobě dojdou požehnání všechny národy. A tak lidé víry docházejí požehnání spolu s věřícím Abrahámem (Gal 3, 7-9).

Poznatky pro nás:

Nejen věřit v Boha, ale i věřit Bohu – důvěřovat a plně se na Něj spolehnout. Věřit Bohu, znamená spolehnout se na to, v co doufáme a být si jist tím, co nevidíme (Žid 11,1 a 8 – 16).

Žít ve stálém vědomí plné závislosti na Bohu – být stále na cestách (Abrahám opustil město a žil pod stanem). A též vidět, jak Boží iniciativa stále trvá – Bůh uzavřel s Abrahámem smlouvu o potomstvu i o zemi (15,1 – 19).

Věřit v Boha není jednorázové rozhodnutí, ale program na celý život (viz všechny další příběhy Abrahámovy). A také umět žít v nejistotě a vědomí křehkosti lidské existence.

Naše víra musí být potvrzena konáním, tj. skutky. Sv. Jakub ve svém listě nabádá nás věřící na začátku XXI. století, že jenom víra by byla velmi málo: „Co to pomůže, moji bratři, říká-li kdo, že má víru, ale nemá skutky. Může ho taková víra spasit? Neuznáš, ty nechápavý člověče, že víra bez skutků není k ničemu. Což nebyl náš otec Abrahám ospravedlněn ze skutků, když položil na oltář svého syna Izáka. Nevidíš, že víra působila spolu s jeho skutky, že ve skutcích došla dokonalosti? Tak se naplnilo Písmo: Uvěřil Abrahám Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost a byl nazýván přítelem Božím. Vidíte, ze skutků je člověk ospravedlněn a ne pouze z víry! (Jak 2,14-24). A to je také dar, který nám přinesli věrozvěstové sv. Cyril a Metoděj: „Věřit a jednat“ podle této víry – to je hřivna, kterou jsme my v této době povinni rozmnožovat a rozšiřovat.

Co bylo napsáno o Abrahámovi, bylo napsáno i kvůli nám (Řím 4,1 – 25 a Gal 3,6 – 14).

Budoucnost patří těm, kdo mají odvahu doufat. Pro naši dobu je příznačný jistý druh abrahámovské zkoušky: Chce se po nás, abychom navzdory všemu věřili a doufali, navzdory chmurným výhledům, abychom měli odvahu k bytí, přestože údaje, které k nám dnes a denně proudí z masově komunikačních prostředků jsou velmi neutěšené a často tak velmi kruté. (J. A. Merino, OFM „Františkánská cesta pro dnešního člověka“).

Závěr - k úvaze, k přemýšlení i k modlitbě:

1. Když Bůh se v hořícím keři představuje Mojžíšovi, odvolává se při tom i na Abraháma (Ex 3,6).
2. Věřme Kristu – viz jeho závěrečná řeč při poslední večeři (J, 14,1– 31).
3. Věřit znamená žít v radosti a velebit Boha – viz Magnificat (Lk 1, 45 – 55).
4. Bůh ve Starém zákoně i nám křesťanům dává milost víry, abychom se mohli rozhodnout pro Něho, chce na každém z nás, abychom opustili všechno a šli za Ním. Doslova a do písmene! Nechce nějakou polovičatost, nebo částečnost. Chce abychom se věnovali rodině, zaměstnání, bližnímu, atd. a přitom nebo lépe právě tím sloužili Jemu. Bůh chce, abychom se věnovali a žili celý život jen pro Něj a vše konali a řešili s Ním.

Dnes, kdy vycházíme z Levého Hradce na Velehrad, opustili jsme všechno a snažíme se následovat Pána (i během celé naší cyrilometodějské pouti na Velehrad). Proto Tě Pane, **prosíme:** nauč nás denně jít za Tebou, nauč nás, abychom se každý den znova a znova rozhodovali pro Tebe, nauč nás, abychom v každé situaci uměli říci to, co Abrahám: „Zde jsem“ nebo Mariino: „Fiat.“

Pane, dej nám víru i sílu následovat Tě do Božího království!

DUCHOVNÍ TÉMA XXXI. ročníku CMP: Víra a praotcové Starého Zákona

2.etapa 20. 2. 2012

Letošní rok vyhlásil Svatý otec Benedikt XVI jako **rok víry**. Proto si na této pouti připomínáme postavy starozákonních praotců. I Bůh (Hospodin), když se představuje Mojžíšovi v hořícím keři, se odvolává na praotce: Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův.....(Ex 3,6).

Izák (Gen. 21,1 – 28,5)

Jeho „životopis“ můžeme rozčlenit do dvou okruhů:

ve vztahu k rodičům (tj. Abrahámovi a Sáře),

ve vztahu k své rodině (tj. k ženě Rebece a synům Ezauovi a Jakubovi)

K přemýšlení o Izákově dětství:

Hospodin dvakrát činí příslib: Nejdříve Abrahámovi o zemi, kterou dá jeho potomstvu (Gen. 12,7 a znova 13,14) a potom Sáře (21,1).

Vyrůstal vedle staršího a nevlastního bratra Izmaela,

Abrahám ho chtěl obětovat tj. zabít, jak ho tato událost ovlivnila?

K přemýšlení o Izákově rodině:

Ženu Rebece mu přivedli z rodiště jeho otce Abraháma – Uru,

Bůh žehná Izákovi i jeho potomstvu (26,4),

Měl dva syny – dvojčata,

více miloval staršího Ezaua (25, 28), jeho dvě ženy – Izákovy snachy mu však působí hořké trápení (26,34-35),

mladší Jakub ho ve stáří podvedl a obdržel podvodem požehnání. Ezau pohrdl prvorozenstvím tj. vzdal se nároku (25,34). Když Izák poznal tento podvod, roztrásl se a zalomcovalo jim zděšení (27,33), přesto mu opět žehná (28,1),

Když Izák zemřel „stár a sytý dnů“ pochovávají ho oba synové společně (35,28).

V dalších knihách Starého zákona je Izák připomínán jednak v události hořícího keře (viz výše), jednak při obnově smlouvy v Šekemu na shromáždění starších (Jos. 24,3). A samozřejmě je vyjmenován v rodopise krále Davida v první knize Letopisů (1 Par 1,34).

V Novém zákoně je Izák připomínán:

V přehledech Kristova rodokmenu (Mt. 1,2 a Lk 3,34).

Sám Kristus se odvolává na první tři praotce - Abraháma, Izáka a Jakuba když vidí setníkovu víru při jeho žádosti o uzdravení služebníka (Mt.8,11) a pak při odpovědi na otázku, kolik lidí bude spaseno (Lk. 13,28) a také při sporu o vzkříšení se saducei (Mk 12,26 a Lk. 20,37).

I sv. Petr ve své řeči v Šalamounově podloubí chrámu, když se odvolává na Ježíše, kterého oslavil Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův.

Sv. Pavel ve svých listech (Řím 9,7 a 10; Gal 4,28 a Žid 11,9 a 20) na Izákovi dokumentuje zaslíbení (i jako odpověď na víru).

Sv. Jakub na obětování Abraháмова syna dokazuje, že Abrahám svou víru v Boha takto potvrzuje skutky.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, tady i ve všech tvých kostelích na celém světě a chválíme tě, protože svým Svatým Křížem jsi vykoupil svět.

T Vydává Národní rada Sekulárního františkánského řádu pro vnitřní potřebu řádu. Adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFR v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 60200 BRNO, e-mail: info@sfr.cz, <http://www.sfr.cz>; číslo účtu: 189969375/0300
Neprodejné.

Přílohy zápisu ze zasedání Národní rady

Příloha č. 1

Zpráva o příjmech a výdáních NR od 5.11.2011-4.2.2012

	5.11.2011	4.2.2012
Zůstatek pokladny hospodář	4.559 Kč	2.599 Kč
Provozní záloha sekretariát	2.093 Kč	2.778 Kč

Příjmy 5.11.2011 - 4.2.2012

Přijaté členské příspěvky	25.900 Kč
Prodej tiskovin a knih	3.716 Kč
Ostatní dary přijaté	1.900 Kč
Pout' do Říma 11/2011	23.450 Kč
Připsané úroky na účtě	9 Kč
Celkem příjmy	54.975 Kč

Výdaje 5.11.2011 - 4.2.2012

Ubytování podzimní seminář	6.300 Kč
Poštovné a účetní program	3.262 Kč
Cestovné pro členy NR	4.810 Kč
Náklady na tisk a distribuci Zpravodaje	1.053 Kč
Poutníkům do Říma přeposláno	58.000 Kč
Náklady na vedení účtu	244 Kč
Celkem výdaje	73.669 Kč

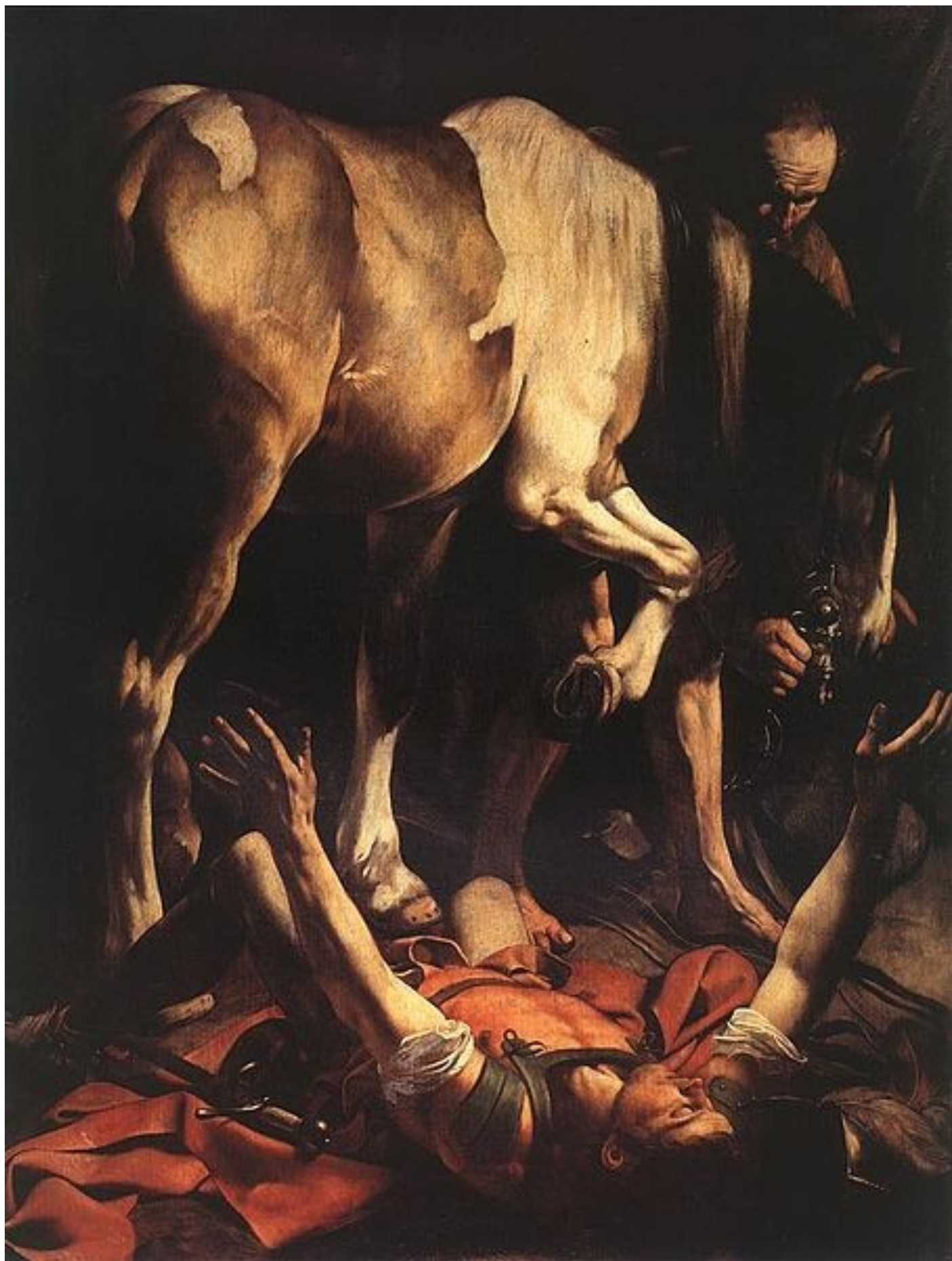
Bez probíhajících plateb poutníkům do Říma jsou skutečné příjmy **31.525 Kč**
skutečné výdaje **15.669 Kč**.

Příjmy za uvedené období byly o 15.856 Kč vyšší.

Na účtě 682110 od 19.4. do 18.11.2011 přibylo 299200 Kč
512008 16.9. 22.11.2011 ubylo 298650 Kč

Rozdíl +550 Kč souvisí s poutí do Říma, na jejíž financování posloužil účet SFŘ.

Zpracovala Markéta Strašíková

Caravaggio, Obráčení sv. Pavla, 1594/1596